

**A Kúria
Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Irodájának
Hírlevele**

**2019. szeptember 30.
X. évfolyam 9. szám**

EURÓPAI UNIÓS JOGI KÖZLEMÉNYEK..... 3

KÖZZÉTETT ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELMEK.....	3
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	3
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	6
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	18
POLGÁRI ÜGYSZAK	23
GAZDASÁGI ÜGYSZAK.....	28
ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL TÁRGYÁBAN KÖZZÉTETT HATÁROZATOK.....	31
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	31
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	33
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	42
POLGÁRI ÜGYSZAK	45
GAZDASÁGI ÜGYSZAK.....	48
EGYÉB, MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÜGYEK AZ EURÓPAI BÍRÓSÁG ELŐTT	51
A KÚRIA UNIÓS JOGI TÁRGYÚ HATÁROZATAI	51
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	51
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	51
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	52
POLGÁRI ÜGYSZAK	52
GAZDASÁGI ÜGYSZAK	52

EMBERI JOGI KÖZLEMÉNYEK..... 53

AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÍTÉLETEI	53
AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK KIEMELTEN FONTOS ÍTÉLETEI	53
A KÚRIA EMBERI JOGI VONATKOZÁSÚ HATÁROZATAI	53
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	53
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	55
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	56
POLGÁRI ÜGYSZAK	56
GAZDASÁGI ÜGYSZAK	56

Európai uniós jogi közlemények

Közzétett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek

Büntető ügyszak

20. A Sąd Okręgowy w Gdańsku (Lengyelország) által 2019. március 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-221/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lengyel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdését, amely szerint a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteknek az (1) bekezdésben előírtak szerinti figyelembevétele nem járhat a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az új eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával, hogy e rendelkezés szerinti változtatásnak minősül nemcsak az Európai Unió valamely államában hozott ítélettel kiszabott büntetés össz büntetési ítéletbe foglalása, hanem az is, ha ilyen ítéletbe az Európai Unió másik tagállamában hozott ítélettel kiszabott, végrehajtás céljából átvett büntetést foglalnak bele, össz büntetési ítéletként?

2) A kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó, végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás szabályait érintő ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat végrehajthatóvá nyilvánítási eljárást leíró 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében, valamint 19. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezései alapján, amely utóbbi szerint mind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam amnesztiát hirdethet vagy közkegyelmet gyakorolhat ((1) bekezdés); az ezen kerethatározat értelmében végrehajtásra kerülő, büntetéseket kiszabó ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában kizárólag a kibocsátó állam határozhat ((2) bekezdés), továbbá 17. cikke (1) bekezdésének első mondata alapján, amely szerint a büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza, lehetséges-e olyan össz büntetési ítéletet hozni, amely magában foglalná az Európai Unió valamely államában hozott, végrehajtás céljából az Európai Unió másik állama által kiszabott büntetést, egy ezen államban hozott ítélettel, össz büntetési ítélet keretében?

21. A Curtea de Apel Pitești (Románia) által 2019. május 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-355/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozattal létrehozott együttműködési és ellenőrzési mechanizmust (CVM) valamely európai uniós intézmény EUMSZ 267. cikk értelmében vett jogi aktusának kell-e tekinteni, amely az Európai Unió Bírósága által értelmezhető?

2) A Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló, Románia által 2005. április 25-én Luxembourgban aláírt szerződés hatálya alá tartozik-e a 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozattal létrehozott együttműködési és ellenőrzési mechanizmus (CVM) tartalma, jellege és időtartama? Az említett mechanizmus keretében készült jelentésekben megfogalmazott követelmények kötelező jellegűek-e Romániára nézve?

3) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkét, hogy a tagállamok kötelesek tiszteletben tartani a jogállamiságnak a 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozattal

létrehozott együttműködési és ellenőrzési mechanizmus (CVM) keretében kidolgozott jelentésekben is előírt szempontjait abban az esetben, ha sürgőséggel felállítanak egy olyan, a bírák által elkövetett bűncselekmények kivizsgálását végző különleges ügyészségi szervezeti egységet, amely konkrét aggodalmat vált ki a korrupció elleni küzdelem tekintetében, és amelyet a bírák megfélemlítésére és a velük szembeni nyomásgyakorlásra szolgáló további eszközként lehet felhasználni?

4) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unióról szóló szerződés 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdését, hogy a tagállamok kötelesek az ahhoz szükséges intézkedések meghozatalára, hogy az uniós jog által szabályozott ágazatokban a hatékony jogvédelmet biztosítsák, eltörölve a bírák által lefolytatandó büntetőeljárásokra gyakorolt politikai befolyás minden kockázatát abban az esetben, ha sürgőséggel felállítanak egy olyan, a bírák által elkövetett bűncselekmények kivizsgálását végző különleges ügyészségi szervezeti egységet, amely konkrét aggodalmat vált ki a korrupció elleni küzdelem tekintetében, és amelyet a bírák megfélemlítésére és a velük szembeni nyomásgyakorlásra szolgáló további eszközként lehet felhasználni?

22. A Tribunalul București (Románia) által 2019. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-397/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A 2006. december 13-i 2006/928/EK európai bizottsági határozattal létrehozott együttműködési és ellenőrzési mechanizmust (CVM) valamely európai uniós intézmény EUMSZ 267. cikk értelmében vett jogi aktusának kell-e tekinteni, amely az Európai Unió Bírósága által értelmezhető?

2) A Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló, Románia által 2005. április 25-én Luxemburgban aláírt szerződés elválaszthatatlan részét képezi-e a 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozattal létrehozott együttműködési és ellenőrzési mechanizmus (CVM), és így azt a hivatkozott szerződés rendelkezéseire figyelemmel kell-e értelmezni és alkalmazni? Az említett mechanizmus keretében készült jelentésekben megfogalmazott követelmények kötelező jellegűek-e a Román Államra nézve, és igenlő válasz esetén köteles-e a saját hatáskörében uniós jogi rendelkezéseket alkalmazó nemzeti bíróság biztosítani a hivatkozott szabályok alkalmazását, szükség esetén hivatalból elutasítani az említett mechanizmus alkalmazása során készült jelentésekben megfogalmazott követelményekkel ellentétes nemzeti jogi rendelkezéseket?

3) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 2. cikket, hogy Románia azon kötelezettsége, hogy tiszteletben kell tartania a 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozattal létrehozott együttműködési és ellenőrzési mechanizmus (CVM) keretében készült jelentésekben előírt követelményeket, a jogállamiság elveinek tiszteletben tartására vonatkozó tagállami kötelezettség körébe tartozik?

4) Ellentétes-e az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 2. cikkel, különösen pedig a jogállamiság értékeinek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséggel a bírák és az ügyészek jogállásáról szóló 303/2004. sz. törvény 96. cikke (3) bekezdésének a) pontjához hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely tömören és absztrakt módon úgy határozza meg a bírói hibát, mint valamely eljárási cselekménynek az anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabályi rendelkezések nyilvánvaló megsértésével történő végrehajtása, ugyanakkor nem határozza meg a megsértett jogszabályi rendelkezések jellegét, a hivatkozott rendelkezések tárgyi és időbeli hatályát az eljárás során, a jogszabályok megsértése megállapításának módját, határidejét és eljárását, az említett jogszabályi rendelkezések megsértésének megállapítására hatáskörrel rendelkező bírói szervet, és ezzel lehetővé teszi, hogy a bírákra közvetett módon nyomást gyakoroljanak?

5) Ellentétes-e az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 2. cikkel, különösen pedig a jogállamiság értékeinek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséggel a bírák és az ügyészek jogállásáról szóló 303/2004. sz. törvény 96. cikke (3) bekezdésének b) pontjához hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely úgy határozza meg a bírói hibát, mint a törvénnyel vagy az eljárás során gyűjtött bizonyítékokból megállapítható tényállással nyilvánvalóan ellentétes jogerős ítélet meghozatala, ugyanakkor nem jelöli meg az említett ellentét megállapítására irányuló eljárást, és nem

határozza meg, hogy konkrétan mit is jelent az, hogy a bírósági határozat ellentétes az alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekkel vagy a tényállással, és ezáltal akadályozhatja a bírák (a bírák és ügyészek) jogszabály-értelmezési és bizonyíték-értékelési tevékenységét?

6) Ellentétes-e az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 2. cikkel, különösen pedig a jogállamiság értékeinek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséggel a bírák és az ügyészek jogállásáról szóló 303/2004. sz. törvény 96. cikkének (3) bekezdése, amely alapján a bírák (bírák és ügyészek) állammal szembeni polgári jogi anyagi felelőssége kizárólag annak alapján kerül megállapításra, hogy az állam mérlegelése, és esetleg az igazságügyi felügyelet jelentése szerint a bíró az érdemi hiba elkövetésekor szándékosan vagy súlyosan gondatlanul járt el, a bíró ugyanakkor nem gyakorolhatja korlátozásmentesen a védelemhez való jogát, és ezáltal lehetőség nyílik a bírák állammal szembeni anyagi felelősségének megállapítására irányuló eljárás önkényes megindítására és befejezésére?

7) Ellentétes-e az EUSZ 2. cikkel, különösen pedig a jogállamiság értékeinek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséggel a büntetőeljárás törvénykönyvnek az ugyanezen törvénykönyv 541. cikkének (2) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 539. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatához hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely implicit módon, időbeli korlátozás nélkül egy sui generis rendkívüli jogorvoslati eszközt biztosít az alperes számára az előzetes letartóztatás jogszerűségéről szóló jogerős bírósági határozattal szemben, ha a terhelt érdemben felmentik, és ezt a jogorvoslati eszközt — amennyiben az előzetes letartóztatás jogellenességét a büntetőbíróság ítélete nem állapította meg — kizárólag a polgári bíróság bírálja el, sértve a jogi norma kiszámíthatóságának és érthetőségének, a bíróság szakosodásának és a jogbiztonságnak az elvét?

23. A Kammergericht Berlin (Németország) által 2019. május 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-398/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Az Európai Unió Bírósága 2016. szeptember 6-i Petruhhin-ítéletében (C-182/15) az EUMSZ 18. cikknek és az EUMSZ 21. cikknek harmadik ország uniós polgár kiadatására irányuló kérelem esetében történő alkalmazásával kapcsolatban rögzített elvek akkor is érvényesek-e, ha a terhelt az életvitelének központját olyan időpontban helyezte át a megkeresett tagállamba, amikor még nem volt uniós polgár?

2. Az Európai Unió Bíróságának 2016. szeptember 6-i Petruhhin-ítélete alapján köteles-e a kiadási kérelemről értesített származási tagállam a megkereső harmadik országtól a büntetőeljárás lefolytatása átvételének vizsgálata céljából az ügy iratainak megküldését kérni?

3. Az Európai Unió Bíróságának 2016. szeptember 6-i Petruhhin-ítélete alapján köteles-e a harmadik ország által uniós polgár kiadása céljából megkeresett tagállam a kiadást megtagadni és a büntetőeljárást maga lefolytatni, ha ez a nemzeti joga szerint lehetséges számára?

24. Az Amtsgericht Heilbronn (Németország) által 2019. június 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-454/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni az elsődleges és/vagy másodlagos európai jogot, a jelen ügyben különösen a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet az Unió polgárainak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való átfogó joga tekintetében, hogy az kiterjed a nemzeti büntetőjogi szabályokra is?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Kizárja-e az elsődleges és/vagy másodlagos európai jog értelmezése az olyan nemzeti büntetőjogi szabály alkalmazását, amelynek célja, hogy valamely gyermeknek a gondnokától való, külföldön

történő jogellenes visszatartását szankcionálja, ha a rendelkezés nem tesz különbséget aszerint, hogy az Európai Unió országairól vagy harmadik országokról van-e szó?

25. A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2019. június 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-467/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Megfelel-e a 2016/343 irányelv 7. cikke (4) bekezdésének, a Charta 47. és 52. cikkének, valamint a tényleges érvényesülés és az egyenlőség elvének a vád és a védelem között létrejött vádalku bírósági jóváhagyására vonatkozó nemzeti jogszabállyal kapcsolatos azon ítélkezési gyakorlat, amely a vádalku jóváhagyásának feltételeként előírja a többi terhelt hozzájárulását, valamint azt, hogy e hozzájárulás csak az eljárás bírósági szakaszában szükséges?

26. A Kammergericht Berlin (Németország) által 2019. június 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-489/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Az ügyészség alárendeltsége abban az esetben is akadályozza az európai elfogatóparancs általa történő hatékony kibocsátását, ha ez a döntés az európai elfogatóparancs végrehajtása előtt átfogó bírósági felülvizsgálatnak van alávetve?

Közigazgatási ügyszak

170. A Curtea de Apel Constanța (Románia) által 2019. április 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-294/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet 2. cikkének és 34. cikke (2) bekezdésének, valamint a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 73/2009/EK tanácsi rendelet III. címében előírt egységes támogatási rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. október 29-i 1120/2009/EK bizottsági rendelet 2. cikkének rendelkezéseit, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az alapügyben szereplő körülmények között azon okból zárja ki a mezőgazdasági termelőt a támogatásra való jogosultságból, mert a szántóterületként használt akvakultúrás létesítmények nem minősülnek az 1120/2009 rendelet 2. cikke értelmében vett „mezőgazdasági területnek”, mivel nem tekinthetők a 73/2009/EK rendelet 34. cikkének (2) bekezdésével összhangban támogatható területnek?

171. A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2019. április 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-302/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a 2011. december 13-i 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikke (1) bekezdésének e) pontját, valamint az összevont tartózkodási és munkavállalási engedéllyel

rendelkezők és az állampolgárok közötti egyenlő bánásmód elvét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek alapján a családmaghoz tartozók számbavételénél a családmagnak járó támogatás összegének meghatározása céljából nem tartoznak bele a családmagba — a tagállami állampolgárokra vonatkozó rendelkezésektől eltérően — az összevont engedéllyel rendelkező harmadik országbeli munkavállaló családtagjai, ha azok a harmadik országnak minősülő származási országban tartózkodnak?

172. A Corte suprema de cassazione (Olaszország) által 2019. április 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-303/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontját, valamint a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezők és az állampolgárok közötti egyenlő bánásmód elvét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek alapján a családmaghoz tartozók számbavételénél a családmagnak járó támogatás összegének meghatározása céljából nem tartoznak bele a családmagba — a tagállami állampolgárokra vonatkozó rendelkezésektől eltérően — a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli munkavállaló családtagjai, ha azok a harmadik országnak minősülő származási országban tartózkodnak?

173. A Curtea de Apel Constanța (Románia) által 2019. április 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-304/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b), c), e) és f) pontját, 10. cikkét, 21. cikkének (1) bekezdését, valamint 32. cikkének (1)–(5) bekezdését, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az alapügyben szereplő körülmények között a mezőgazdasági termelőt azért zárja ki a támogatásra való jogosultságból, mert a szántóterületként használt, akvakultúrás létesítményekkel rendelkező földterületek nem minősülnek a rendelet 4. cikke értelmében vett „mezőgazdasági területnek”?

174. Az Înalta Curte de Casație și Justiție (Románia) által 2019. április 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-308/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését és az EUMSZ 101. cikket, hogy azok értelmében a tagállamok bíróságai kötelesek a versenytanács közigazgatási szankciók kiszabásához való jogának elévülését szabályozó nemzeti szabályokat az 1/2003/EK rendelet 25. cikkének (3) bekezdésében foglalt szabályozással összhangban értelmezni, és hogy azokkal ellentétes valamely nemzeti jogszabály olyan értelmezése, amely szerint kizárólag a versenyellenes magatartással kapcsolatos vizsgálat hivatalos megkezdése minősül elévülési időt megszakító intézkedésnek, anélkül hogy a vizsgálat céljából később végzett eljárási cselekmények ilyen intézkedéseknek minősülnének?

175. A Grondwettelijk Hof (Belgium) által 2019. április 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-336/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni az állatok leölésük során való védelméről szóló, 2009. szeptember 24-i 1099/2009 tanácsi rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontját, hogy megengedett a tagállamok számára, hogy — az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében szabályozott kivételtől eltérve és az állatok kíméletének javítása céljából — olyan rendelkezéseket fogadjanak el, mint amelyeket a Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (a Flamand régióknak az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1986. augusztus 14-i törvénynek az állatok levágása során megengedett módszerek tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. július 7-i rendelete) előír, amelyek egyfelől előírják az állatok kábítás nélkül történő levágásának — vallási szertartás keretében végzett vágásra is vonatkozó — tilalmát, másfelől pedig olyan alternatív kábítási módszert léptetnek hatályba a vallási szertartás keretében végzett vágásra vonatkozóan, amelyek úgy vannak kialakítva, hogy a kábításnak visszafordíthatónak kell lennie, és az nem idézheti elő az állat halálát?

2) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 10. cikkének (1) bekezdésével az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés szerinti értelmezés esetén?

3) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 20., 21. és 22. cikkével az 1099/2009 rendeletnek a 4. cikke (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés szerinti értelmezés esetén, mivel a bizonyos vallási szertartások által előírt különleges vágási módszereknek alávetett állatok tekintetében csupán feltételekhez kötött kivételt írtak elő az állat kábítására vonatkozó kötelezettség alól (a 26. cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikk (4) bekezdése), míg állatoknak vadászati, horgászati tevékenység, kulturális vagy sportesemények során történő leölésére vonatkozóan a rendelet preambulumbekendéseiben megjelölt okokból olyan rendelkezéseket írtak elő, amelyek szerint e tevékenységek nem tartoznak a rendelet alkalmazási körébe, illetve az állat leölése során történő kábítására vonatkozó kötelezettség hatálya alá (az 1. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és (3) bekezdése)?

176. A Naczelný Sąd Administracyjny (Lengyelország) által 2019. április 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-335/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lengyel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Lehetővé teszik-e a közös hozzáadottértékadó rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv rendelkezései, különösen ezen irányelv 90. cikkének (2) bekezdése — figyelembe véve az adósemlegesség és az arányosság elvét —, hogy a részleges vagy teljes nemfizetés eseteire vonatkozó adóalapcsökkentési lehetőséget a nemzeti jogban amiatt korlátozzák, hogy az adós és a hitelező meghatározott adójogi helyzettel rendelkezik?

2) Így különösen: ellentétes-e az uniós joggal az olyan szabályozás nemzeti jogba történő bevezetése, amely lehetővé teszi a „behajthatatlan követelésekre vonatkozó enyhítés” igénybevételét, feltéve, hogy a szolgáltatásnyújtás/termékértékesítés teljesítésének időpontjában, valamint az adóbevallás ezen enyhítés igénybevételére irányuló helyesbítésének benyújtását megelőző napon:

— az adós nincs fizetéseképtelenségi eljárás vagy felszámolás alatt?

— a hitelező és az adós aktív héalanyként van nyilvántartva?

177. A Bundesfinanzhof (Németország) által 2019. május 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-346/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. február 12-i 2008/9/EK tanácsi irányelv (2008/9/EK irányelv) 8. cikke (2) bekezdésének d) pontját, amely szerint a visszatérítési kérelemben minden egyes, visszatérítés helye szerinti tagállamra, valamint minden számlára szükséges megadni egyebek mellett a számla számát, hogy elégséges egy számla hivatkozási számának a megadása, amelyet kiegészítő azonosító ismérvként a számla száma mellett tüntetnek fel egy számlán?
- 2) Az előző kérdésre adott nemleges válasz esetén: alakilag teljeskörűen és a 2008/9/EK irányelv 15. cikke (1) bekezdésének második mondata értelmében határidőben benyújtottnak tekintendő-e az olyan visszatérítési kérelem, amelyben a számlaszám helyett a számla hivatkozási számát adták meg?
- 3) Figyelemmel kell-e lenni a második kérdés megválaszolásánál arra, hogy a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany a tájékozott kérelmező szemszögéből nézve, a székhely szerinti tagállam elektronikus portáljának kialakítása és a visszatérítés helye szerinti tagállam nyomtatványai alapján vélhette úgy, hogy egy szabályos, legalábbis alakilag teljeskörűen és határidőben benyújtott kérelemben a számlaszámtól eltérő azonosító lehetővé teszi a kérelem tárgyát képező számlához történő hozzárendelést?

178. A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2019. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-360/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 37. cikkének (11) bekezdését, hogy ez a rendelkezés olyan félnek is biztosítja a nemzeti hálózat üzemeltetőjével (átvitelrendszer-üzemeltetővel) szembeni panaszhoz való jogot, amely nem rendelkezik csatlakozással e hálózatüzemeltető (átvitelrendszer-üzemeltető) hálózatához, hanem kizárólag egy olyan regionális hálózathoz (elosztórendszerhez) csatlakozott, amelyben a villamosenergia-szállítás — a regionális hálózatot (elosztórendszert) ellátó nemzeti hálózatban (átviteli rendszerben) történő szünetelés miatt — megakad?

179. A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2019. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-361/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Érvényes-e a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 99. cikkének (1) bekezdése és az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályainak az integrált igazgatási és kontrollrendszer, a vidékfejlesztési intézkedések és a kölcsönös megfeleltetés tekintetében történő megállapításáról szóló, 2014. július 17-i 809/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet 73. cikke (4) bekezdésének a) pontja annyiban, amennyiben e rendelkezések alapján a kölcsönös megfeleltetéssel kapcsolatos támogatáscsökkentésre vonatkozó számítások alapjául szolgáló év meghatározása során a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályoknak való meg nem felelés megállapításának évét kell alapul venni, ha a meg nem felelés éve nem egyezik meg a meg nem felelés megállapításának évével?

180. A Verwaltungsgericht Schwerin (Németország) által 2019. május 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-365/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Az 1307/2013/EU rendelet — adott esetben a 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett — 30. cikkének (6) bekezdése akkor is megalapoz-e igényt támogatási jogosultságok kiosztására egy fiatal mezőgazdasági termelő számára a 2016-os igénylési év tekintetében, ha ez utóbbi számára az 1307/2013 rendelet 24. cikke alapján a 2015. évi nemzeti felső összeghatár alapján már korábban vissza nem térítendő támogatási jogosultságokat osztottak ki az akkori területkialakításának megfelelően?

181. A Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Szlovénia) által 2019. május 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-367/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: szlovén

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Fennáll-e a „szerződéses jogviszony visszterhes jellege” a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontja értelmében vett közbeszerzési szerződés elemeként abban az esetben, ha az ajánlatkérő szervnek semmiféle ellenszolgáltatást nem kell nyújtania, a gazdasági szereplő ugyanakkor a beszerzés teljesítése révén új piachoz vagy referenciákhoz fér hozzá?

2) Úgy lehet vagy úgy kell-e értelmezni a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontját, hogy az alapját képezi a beszerzés 0 eurós árajánlata elutasításának?

182. A Bundesfinanzhof (Németország) által 2019. május 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-374/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Korrigálnia kell-e az adólevonást a héairányelv 185. cikkének (1) bekezdése és 187. cikke alapján egy olyan adóalanynak, aki az adóköteles használatra tekintettel az előzetesen felszámított hea levonásának jogával egy tárgyi eszközt állít elő (a jelen esetben: egy épület kávézó céljából történő felépítése), amennyiben az előzetesen felszámított hea levonására feljogosító ügyletet (a jelen esetben a kávézó működtetését) beszünteti, és a tárgyi eszközt a korábbi adóköteles használat mértékében már nem használják?

183. A Raad van State (Belgium) által 2019. május 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-387/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Úgy kell-e értelmezni a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 57. cikkének a (6) és (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett (4) bekezdésének c) és g) pontját, hogy azzal ellentétes az olyan alkalmazás, amelynek során valamely gazdasági szereplőt arra köteleznek, hogy saját kezdeményezésére bizonyítékkal szolgáljon az általa hozott intézkedések tekintetében megbízhatóságának igazolása céljából?

2. Igenlő válasz esetén: közvetlen hatállyal rendelkezik-e a 2014/24/EU irányelv 57. cikkének a (6) és (7) bekezdésével összefüggésben ilyen módon értelmezett (4) bekezdésének c) és g) pontja?

184. A Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugália) által 2019. május 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-388/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: portugál

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni az Európai Közösséget létrehozó szerződés 12., 56., 57. és 58. cikkének együttes rendelkezését (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18., 63., 64. és 65. cikke), hogy ezekkel ellentétes a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti jogi szabályozás, (a Decreto-Lei n.o 442.o-A/88, de 30 de novembro [1988. november 30-i 442.o-A/88. sz. rendelettvény] által elfogadott CIRS 43. cikkének 2. bekezdése, a Lei n.o 109-B/2001, de 27 de dezembro [2001. december 27-i 109-B/2001. sz. törvény] által bevezetett megfogalmazás szerint), a Lei n.o 67.o-A/2007, de 31/12, (2007. december 31-i 67-A/2007. sz. törvény) által a 7. és 8. bekezdésnek (jelenleg a 9. és 10. bekezdés) a CIRS 72. cikkébe történő foglalásával bevezetett módosításokkal, amelynek célja annak lehetővé tétele, hogy az adott tagállamban (Portugália) található ingatlanoknak az Európai Unió másik tagállamában (Franciaország) illetőséggel rendelkező adóalany által történő értékesítéséből származó tőkejövedelmeket opcionális jelleggel ne terhelje magasabb adóteher, mint amelyet az ingatlanok helye szerinti tagállamban illetőséggel rendelkező adóalany által az ugyanilyen típusú ügyletből szerzett tőkejövedelemre alkalmaznának?

185. A Varhoven administrativen sad (Bulgária) által 2019. május 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-391/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

A 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Unió Vámkodeks egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2015. július 28-i (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 172. cikkének (2) bekezdése értelmében vett olyan kivételes körülményekről van-e szó, amelyek az Unió Vámkodeks 254. cikke szerinti meghatározott célra történő felhasználási vám eljárás alkalmazására vonatkozó, az Unió Vámkodeks 211. cikkének (2) bekezdése szerinti visszamenőleges hatályú engedély megadásának alapját képezik áruk olyan behozatala tekintetében, amelyre az engedély iránti kérelem befogadásának napját megelőzően és az ezen árukra vonatkozó eljárás jogosultja javára hozott KTF-határozat érvényességének a Kombinált Nomenklátúra módosítása miatt történő megszűnése után került sor, ha a KTF-határozat érvényességének megszűnése és azon behozatal között eltelt (körülbelül tíz hónapos) időszakban, amelynek tekintetében a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazását kérik, néhány (kilenc) alkalommal anélkül importáltak árut, hogy a vámhatóságok a Kombinált Nomenklátúra bejelentett kódját helyesbítették volna, és az árut a dömpingellenes vám alól mentesített célra használták volna?

186. A Conseil d'État (Franciaország) által 2019. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-403/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 56. cikkére (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 63. cikke) tekintettel az a körülmény, hogy a jelen határozat 5. pontjában említett szabályoknak az illetősége szerinti államban társaságiadó-köteles társaság számára valamely másik államban belföldi illetőségű társaság által fizetett és az ezen állam adóztatási joghatósága gyakorlásából eredően forrásadó-köteles osztalékok kettős adóztatása ellensúlyozása céljából történő alkalmazása a külföldi társaságok értékpapírjaira vonatkozóan az előbbi államban társaságiadó-köteles társaságok által megvalósított műveletekkel kapcsolatos hátrány fennmaradásához vezethet, azt

jelenti-e, hogy az e tagállam által hozott döntés, mivel az a kettős adóztatás ellensúlyozására irányul, túlmutat a szóban forgó osztalékokra kivetett társasági adókból származó adóbevételeiről való lemondáson?

187. A Hof van Cassatie (Belgium) által 2019. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-405/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a 77/388/EGK irányelv 17. cikkét, hogy az a körülmény, hogy kiadások harmadik személy javára is szolgálnak — mint a jelen esetben, amikor egy projektgazda viseli a lakások értékesítésével kapcsolatos hirdetési és igazgatási költségeket, valamint közvetítői díjakat, amelyek a telektulajdonosok javára is szolgálnak —, nem zárja ki azt, hogy az e költségeket terhelő hea teljesen levonható legyen, amennyiben megállapítást nyer, hogy a kiadások és az adóalany gazdasági tevékenysége között közvetlen és azonnali kapcsolat áll fenn, és a harmadik fél előnye mellékes az adóalany üzleti szükségleteihez képest?

2) Alkalmazandó-e ez az elv akkor is, ha nem általános költségekről van szó, hanem olyan költségekről, amelyek a hea hatálya alá tartozó vagy nem tartozó konkrét értékesítési ügyletekhez számítandók, mint jelen esetben egyrészt a lakások, másrészt a telkek értékesítése?

3) Jelentősséggel bír-e az ezekre a kiadásokra eső hea levonhatósága szempontjából az a körülmény, hogy az adóalanyuk ugyan lehetősége/joga van a kiadásokat részben kiszámlázni annak a harmadik személynek, akinek a javára szolgálnak, ezt azonban nem teszi?

188. A Riigikohus (Észtország) által 2019. május 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-420/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: észt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló költsönös segítségnyújtásról szóló, 2010. március 16-i 2010/24/EU tanácsi irányelv 16. cikkét, hogy azon tagállami bíróság, amely biztosítási intézkedésekre irányuló megkeresést kapott, az e megkeresés tárgyában a nemzeti jogszabályok alapján történő döntéshozatal során (amire a megkeresett bíróságnak a 16. cikk [(1) bekezdésének] első mondata alapján lehetősége van) kötve van a kérelmező székhelye szerinti állam bíróságának a biztosítási intézkedések szükségességével és lehetőségével kapcsolatos álláspontjához, ha a bírósághoz az ezen álláspontot tartalmazó dokumentumot nyújtottak be (a 16. cikk [(1) bekezdése] második albekezdésének utolsó mondata, amely szerint ezt a dokumentumot a megkeresett tagállamban nem szükséges elismerni, és a tagállam azt nem egészíti ki és nem helyettesíti)?

189. A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2019. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-422/19. és C-423/19. sz. ügy)¹

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Ellentétes-e az Uniónak az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett EUMSZ 2. cikk (1) bekezdése alapján a monetáris politika területén azon tagállamok tekintetében fennálló kizárólagos hatáskörével, amelyek pénzneme az euró, e tagállamok egyikének olyan jogi aktusa, amely euróbankjegyek elfogadását írja elő a tagállam hatóságai számára a közhatalom által kirótt pénzfizetési kötelezettség teljesítése során?

¹ A megjelölt ügyekben feltett kérdések megegyeznek.

2. Tartalmaz-e az euróban denominált bankjegyeknek az EUMSZ 128. cikk (1) bekezdésének harmadik mondatában, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló (4.) jegyzőkönyv 16. cikke (1) bekezdésének harmadik mondatában, valamint az euro bevezetéséről szóló, 1998. május 3-i 974/98/EK tanácsi rendelet (1) 10. cikkének második mondatában meghatározott törvényes fizetőeszközi minősége arra vonatkozó tilalmat a tagállami hatóságok számára, hogy a közhatalom által kirótt pénzfizetési kötelezettség ilyen bankjegyekkel történő teljesítését elutasítsák, vagy az uniós jog teret enged olyan rendelkezéseknek, amelyek kizárják az euróbankjegyekkel történő fizetést a közhatalom által kirótt bizonyos pénzfizetési kötelezettség teljesítése tekintetében?

3. Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz és a 2. kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Alkalmazható-e az Unió monetáris politika területén fennálló kizárólagos hatáskörébe tartozó területen olyan tagállam által elfogadott jogi aktus, amelynek a pénzneme az euró, amennyiben és ameddig az Unió nem gyakorolta a hatáskörét?

190. A Curtea de Apel București (Románia) által 2019. május 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-424/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A (közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló) 2006/112/EK tanácsi irányelv 9. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az „adóalany” fogalma magában foglalja-e az ügyvédi hivatást gyakorló személyeket is?

2) Az uniós jog elsőbbségének elve lehetővé teszi-e, hogy egy későbbi eljárásban el lehessen térni a *res iudicata* hatástól olyan jogerős bírósági határozat esetében, amelyben a bíróság lényegében azt állapította meg, hogy az ügyvéd a hozzáadottérték-adóról szóló nemzeti szabályozás alkalmazása és értelmezése során nem ruház át termékeket, nem végez gazdasági tevékenységet és nem szolgáltatásnyújtásra, hanem jogi segítségnyújtásra köt szerződéseket?

191. A Cour administrative (Luxemburg) által 2019. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-437/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a 2011/16 irányelv 20. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy valamely megkereső tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által előterjesztett információcsere iránti megkeresés, amely az információcsere iránti megkeresésben említett adózókat csupán valamely jogi személyben fennálló részvényesi és gazdasági kedvezményezett minőségük alapján határozza meg, anélkül hogy ezen adózókat a megkereső hatóság korábban név szerint és egyedileg azonosította volna, megfelel az azonosítására vonatkozóan e rendelkezéssel előírt követelményeknek?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni ugyanezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkét, hogy az előrelátható fontosság követelményének tiszteletben tartása azt jelenti, hogy a megkereső tagállam hatósága ahhoz, hogy bizonyítsa, hogy az érintett adózók egyedi azonosításának hiánya ellenére nem információhalászatot folytat, világos és megfelelő magyarázattal alátámaszthatja, hogy személyek korlátozott csoportjára vonatkozó, célzott vizsgálatot folytat, nem egyszerűen általános adóellenőrzésre irányuló vizsgálatot, valamint, hogy e vizsgálatot valamely konkrét jogi kötelezettség be nem tartására vonatkozó alapos gyanú igazolja?

3) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét, hogy amennyiben

— valamely jogalany, akivel szemben a megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága közigazgatási pénzügyi szankciót szabott ki amiatt, hogy nem tett eleget egy őt a nemzeti adóhatóságok közötti, a 2011/16 irányelven alapuló információcsere keretében információszolgáltatásra kötelező közigazgatási határozatnak, amellyel szemben a megkeresett

tagállam belső joga szerint nincs helye keresetnek, és aki a pénzügyi szankció elleni kereset keretében járulékosan vitatta e határozat jogszerűségét, és

— e jogalany a 2011/16 irányelv 20. cikkének (2) bekezdésében megjelölt minimális információkról csak az említett szankcióval szemben indított keresete alapján indult bírósági eljárás során szerzett tudomást,

e jogalany számára a vele szemben hozott, adatszolgáltatásra kötelező határozat, valamint bírság kiszabásáról szóló határozat érvényességének jogerős elismerését követően halasztó hatályú határidőt kell biztosítani a bírság megfizetésére annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság által jogerősen megerősített előrelátható fontosságra vonatkozó információkról való tudomásszerzést követően eleget tehessen az adatszolgáltatásra kötelező határozatnak?

192. A Sofiyski rayonen sad (Bulgária) által 2019. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-427/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Solvencia II”) (1) 274. cikkére tekintettel abból kell-e kiindulni a Kodeks za zastrahovaneto (biztosítási törvénykönyv) 630. cikkének értelmezése során, hogy valamely tagállam hatóságának arra vonatkozó határozata, hogy valamely biztosítótól visszavonja az engedélyt, és ideiglenes felszámolót nevez ki tekintetében, anélkül, hogy a bírósági felszámolási eljárás megindult volna, „a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatnak” minősül?

2) Amennyiben azon tagállam joga, amelyben azon biztosító székhelye található, amelynek engedélyét visszavonták, és amelynek tekintetében ideiglenes felszámolót neveztek ki, azt írja elő, hogy ideiglenes felszámoló kinevezése esetén az adott társasággal szemben folyamatban lévő összes bírósági eljárást fel kell függeszteni, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Solvencia II”) 274. cikke alapján akkor is alkalmazniuk kell-e ezeket a jogszabályokat a többi tagállam bíróságainak, ha nemzeti joguk ezt nem írja kifejezetten elő?

193. Az Oberlandesgericht Koblenz (Németország) által 2019. június 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-429/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikke (4) bekezdésének a) pontját, hogy az együttműködés már akkor megvalósul, ha a saját illetékességi területén a hulladékártalmatlanításért felelős ajánlatkérő szerv a nemzeti jogszabályok által kizárólag hozzá rendelt, több műveletből álló hulladékártalmatlanítási feladatot nem teljes egészében maga végzi el, hanem egy másik, tőle független, a saját illetékességi területén szintén hulladékártalmatlanításért felelős ajánlatkérő szervet bíz meg azzal, hogy a szükséges műveletek egyikét ellenérték fejében elvégezze?

194. A Tribunalul Cluj (Románia) által 2019. június 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-430/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A védelemhez való jog tiszteletben tartásának a Bíróság ítélkezési gyakorlatában (a Solvay-ügyben,

a Sopropé Organizações de Calçado Lda-ügyben és az Ispas-ügyben) eddig felvázolt elve alapján kifejezett semmisséggel szankcionálható és szankcionálandó-e a magánszeméllyel szemben meghozott adóigazgatási határozat abban az esetben, ha a magánszemélynek annak ellenére nem volt lehetősége hozzáférni azokhoz az adatokhoz, amelyek alapján vele szemben meghozták a közigazgatási és adójogi határozatot, hogy a határozat a közigazgatási iratanyag egyes elemeire utal?

2) Ellentétes-e a semlegesség, az arányosság és az egyenértékűség elvével a hea és a társasági adó levonásához való jog gyakorlása egy adójogi szempontból kifogástalan magatartást tanúsító olyan társaság esetében, amelytől a társasági adó levonásához való jog gyakorlását beszállítóinak adójogi magatartása miatt tagadják meg, amely olyan tényezők alapján, mint az az emberi erőforrások és a szállítóeszközök hiánya, feltételezetten nem megfelelő, amihez még az a tény is hozzájárul, hogy az adóhatóság nem szolgáltat bizonyítékot semmilyen olyan tevékenységre nézve, amelyből az egyes beszállítók adójogi/büntetőjogi felelősségük következne?

3) Összeegyeztethető-e az uniós joggal az olyan nemzeti gyakorlat, amely a hea és a társasági adó levonásához való jog gyakorlását az adót tartalmazó számlán felül más, a nemzeti adójogi szabályozás által egyértelműen és pontosan meg nem határozott további igazoló dokumentumoknak — mint például kiadások előrejelzésének és a munka terén elért előrehaladásnak — a meglétéhez köti?

4) A WebMindLicenses ügyben hozott ítélet tükrében úgy tekinthető-e, hogy adócsalás valósul meg abban az esetben, ha valamely adóalany a szóban forgó adóalanyétól eltérő adózás hatálya alá tartozó másik adóalanytól vásárol termékeket és szolgáltatásokat?

195. A 's-Hertogenbosch-ban eljáró Rechtbank Den Haag (Hollandia) által 2019. június 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-441/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a 2018/115/EK irányelv (a továbbiakban: visszatérési irányelv) 10. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 4. és 24. cikkével, a visszatérési irányelv (22) preambulumbekzdésével és 5. cikkének a) pontjával, valamint a 2011/95/EU irányelv (a továbbiakban: elismerési irányelv) 15. cikkével összefüggésben, hogy a kísérő nélküli kiskorú kiutasítása előtt a tagállamnak meg kell győződnie afelől, és meg kell vizsgálnia, hogy a származási országban legalábbis főszabály szerint megfelelő befogadási lehetőség áll-e rendelkezésre és vehető-e igénybe?

2) Úgy kell-e értelmezni a visszatérési irányelv 6. cikkének (1) bekezdését a Charta 21. cikkével összefüggésben, hogy a területén való jogszerű tartózkodás elismerése során a tagállam nem tehet különbséget az életkor alapján, ha megállapítást nyer, hogy a kísérő nélküli kiskorú sem menekült jogállásban, sem pedig kiegészítő védelemben nem részesíthető?

3) Úgy kell-e értelmezni a visszatérési irányelv 6. cikkének (4) bekezdését, hogy a visszatérési kötelezettséget fel kell függeszteni, és el kell ismerni a jogszerű tartózkodást, ha a kísérő nélküli kiskorú nem teljesíti visszatérési kötelezettségét, és a tagállam nem tesz, és nem fog konkrét intézkedéseket tenni a kitoloncolás foganatosítása érdekében? Úgy kell-e értelmezni a visszatérési irányelv 8. cikkének (1) bekezdését, hogy a lojális együttműködés elvének és a közösségi hűség elvének megsértéséből kell kiindulni, ha a kísérő nélküli kiskorúval szemben anélkül hoznak kiutasítási határozatot, hogy az alapján a kitoloncolás foganatosítására irányuló intézkedéseket tennének a kísérő nélküli kiskorú 18. életvének betöltéséig?

196. Az Østre Landsret (Dánia) által 2019. június 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-445/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: dán

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Kötelesek-e a nemzeti bíróságok a támogatások kedvezményezettjeit a jogellenes támogatás

kamatának megfizetésére kötelezni (lásd a CELF-ítéletet) a jelen ügyhöz hasonló olyan ügyben is, amelyben a jogellenes állami támogatás a közszolgáltatásért járó olyan ellentételezésnek minősült, amellyel kapcsolatban később megállapították, hogy az az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alapján összeegyeztethető a belső piaccal, és amelyben a jóváhagyást a közszolgáltatást nyújtó vállalkozás egésze általános pénzügyi helyzetének, ezen belül a tőkésítetttségének értékelése alapján adták meg?

2. Kötelesek-e a nemzeti bíróságok a támogatások kedvezményezettjeit a jogellenes támogatás kamatának megfizetésére kötelezni (lásd a CELF-ítéletet) azon összegek után is, amelyeket a jelen ügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között közjogi kötelezettség alapján a támogatás kedvezményezettje kapcsolt vállalkozásoknak utalt át, amelyeket azonban a Bizottság végleges határozatában az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti támogatás kedvezményezettjét megillető előnynek minősített?

3. Kötelesek-e a nemzeti bíróságok a támogatások kedvezményezettjeit a jogellenes támogatás kamatának megfizetésére kötelezni (lásd a CELF-ítéletet) azon állami támogatás után is, amelyet a támogatás kedvezményezettje a jelen ügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között állam által ellenőrzött vállalkozástól kapott azzal, hogy ez utóbbi vállalkozás erőforrásai részben a támogatás kedvezményezettje szolgáltatásainak értékesítéséből erednek?

197. A Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által 2019. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-450/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: finn

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Értelmezhető-e úgy az EUMSZ 101. cikk versenyjogi rendszere, hogy olyan helyzetben, amelyben a kartell egyik résztvevője a kartellen kívüli gazdasági szereplővel kötött a kartell tárgyát képezőhöz hasonló építési szerződést, a versenyjogi jogsértés az általa előidézett gazdasági hatások miatt azon időszak egészében fennáll, amelyben a szerződésből eredő szerződéses kötelezettségeket teljesítik, vagy a munkákért járó kifizetéseket teljesítenek a szerződő felek részére, vagyis azon időpontig, amelyben kifizetik a munkákért fizetendő utolsó részletet, vagy legalább azon időpontig, amelyben a szóban forgó munkákat befejezik;

2) vagy azt kell feltételezni, hogy a versenyjogi jogsértés csak azon időpontig tart, amelyben a jogsértést elkövető vállalkozás benyújtotta az érintett munkákra vonatkozó ajánlatát, vagy szerződést kötött a munkák elvégzéséről?

198. Az Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Egyesült Királyság) által 2019. június 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-459/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelv 44. cikkét, hogy azt az adóalanyt, amely valamely karitatív alapítvány vagyongazdálkodása során részvények és más értékpapírok adásvételéből álló, nem gazdasági tevékenységet végez, adóalanyként eljáró személynek kell tekinteni, ha kizárólag az említett tevékenység céljára befektetéskezelési szolgáltatást vásárol Közösségen kívüli személytől?

2. Amennyiben az első kérdésre nemleges választ kell adni és az irányelv 46–49. cikke nem alkalmazandó, alkalmazandó-e az irányelv 45. cikke a szolgáltatásnyújtásra vagy sem a 44. cikk, sem pedig a 45. cikk nem alkalmazandó a szolgáltatásnyújtásra?

199. A High Court (Írország) által 2019. június 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-470/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 2. pontja értelmében vett „bírói minőség” gyakorlásának minősül-e az olyan eljárással kapcsolatos bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáférés ellenőrzése, amely eljárásban jogerős ítéletet hoztak, a fellebbezési időszak eltelt és fellebbezés vagy más kérelem elbírálása nincsen folyamatban, azonban amelyben bizonyos körülmények esetén további kérelem terjeszthető elő?

200. A Conseil d'État (Franciaország) által 2019. június 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-472/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a koncessziós szerződésekről szóló, 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet, hogy azzal ellentétes azon tagállami nemzeti szabályozás, amely a közbeszerzés etikai követelményeinek fenntartása céljából a különösen súlyos bűncselekmény miatt jogerősen elítélt és emiatt a koncesszió odaítélésére irányuló eljárásból öt éves időtartamra kizárt gazdasági szereplőnek nem ad lehetőséget arra, hogy az ajánlatkérő szervezetnek bizonyítékkal szolgáljon a tekintetben, hogy a kizárási ok fennállása ellenére az általa hozott intézkedések a megbízhatóságát kellőképpen igazolják?

2) Amennyiben a 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az érintett ajánlatkérő szervezetek kívüli más szervekre bízzák a gazdasági szereplő megfelelési intézkedésének értékelését, úgy ez lehetővé teszi-e ezen megfelelési intézkedés értékelésének az igazságügyi hatóságokra ruházását? Igenlő válasz esetén, az olyan mechanizmusok, mint a francia jogban meglévő mentesítés (relèvement), a bírósági mentesítés (réhabilitation judiciaire), valamint a büntetett előéletnek a bűnügyi nyilvántartás 2. sz. mellékletében történő megemlítése alóli mentesítés az irányelv értelmében vett megfelelési intézkedéseknek tekinthetők-e?

201. A Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Svédország) által 2019. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-473/19. sz. és C-474/19. ügy)²

Az eljárás nyelve: svéd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint a tilalom kizárólag a 2009/147 irányelv 1. mellékletében felsorolt, vagy valamilyen mértékben veszélyeztetett, vagy hosszú távon csökkenő populációval rendelkező fajokra vonatkozik?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2009/147 irányelv 5. cikkének a)–d) pontjában és a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 12. cikkének a)–c) pontjában szereplő „szándékos megölés/zavarás/elpusztítás” fogalmát, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint, amennyiben az intézkedések célja nyilvánvalóan nem a fajok elpusztítása vagy zavarása (például erdőgazdálkodási intézkedések vagy területfejlesztés), a tilalmak alkalmazásához fenn kell állnia az intézkedés által a faj védettségi helyzetére gyakorolt káros hatások kockázatának?

3) Amennyiben a második kérdés bármely részére az a válasz, hogy a tilalom alkalmazásához a nem egyéni szinten jelentkező kárt kell értékelni, az értékelést a következők tekintetében vagy a következő

² A megjelölt ügyekben feltett kérdések megegyeznek.

szinteken kell-e elvégezni:

a) a populáció egy bizonyos, az a) pontban meghatározott, például a régió, a tagállam vagy az Európai Unió határain belüli, földrajzilag korlátozott része;

b) az érintett helyi (a faj más populációitól biológiailag elszigetelt) populáció;

c) az érintett metapopuláció;

d) a faj teljes populációja a fajok elterjedésének releváns bioföldrajzi szakaszán belül?

4) A 92/43 irányelv 12. cikkének d) pontjában szereplő „károsítást vagy elpusztítást” az állatok párzási vagy költőhelyét illetően úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint az elővigyázatossági intézkedések ellenére az érintett faj élőhelyének folyamatos ökológiai funkcionálitása közvetlen vagy közvetett, egyedi vagy halmozódott sérelem, pusztítás vagy károsítás miatt elvész, és így a tilalom csak akkor alkalmazandó, ha az érintett faj védettségi helyzete a 3. kérdésben említett szintek valamelyikén nagy valószínűséggel károsodni fog?

5) Amennyiben a negyedik kérdésre nemleges válasz adandó, vagyis a tilalom alkalmazásához nem az egyéni területen lévő élőhely szintjén jelentkező kárt kell értékelni, az értékelést a következők tekintetében vagy a következő szinteken kell-e elvégezni:

a) a populáció egy bizonyos, az a) pontban meghatározott, például a régió, a tagállam vagy az Európai Unió határain belüli, földrajzilag korlátozott része;

b) az érintett helyi (a faj más populációitól biológiailag elszigetelt) populáció;

c) az érintett metapopuláció;

d) a faj teljes populációja a fajok elterjedésének releváns bioföldrajzi szakaszán belül?

A mark och miljödömsstolen (ingatlanügyi és környezetvédelmi bíróság, Svédország) által feltett 2. és 4. kérdésbe beletartozik az a kérdés, hogy az irányelvekben szereplő szigorú védelem a továbbiakban nem alkalmazandó-e azokra a fajokra, amelyek vonatkozásában az irányelv célkitűzése (kedvező védettségi helyzet) már megvalósult.

202. A Kammarrätten i Göteborg (Svédország) által 2019. június 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-476/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: svéd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

[Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet] 79. cikk[e] alapján keletkezett, behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozás a 124. cikk (1) bekezdésének k) pontjával összhangban megszűnik, ha a vámhatóságok számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az árut nem használták fel vagy fogyasztották el, és az Unió vámterületéről kiszállították azokat. Azt jelenti-e a „felhasználták” kifejezés, hogy az árut feldolgozták vagy finomították abból a célból, amelynek megvalósítására az adott társaság engedélyt kapott a szóban forgó áruk tekintetében, vagy a kifejezés az említett feldolgozást vagy finomítást meghaladó használatra vonatkozik? Relevanciával bír-e az, hogy a felhasználás a vámtartozás keletkezése előtt vagy azt követően következik be?

Munkaügyi ügyszak

45. A Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spanyolország) által 2019. április 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-314/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Alkalmazható-e [a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i] 2001/23/EK tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja és ennél fogva az irányelv tartalma

olyan esetben, amelyben a közjegyzői iroda vezetője, aki állami tisztviselő és egyúttal az iroda munkavállalóinak magánjogi munkáltatója — amely munkavégzésre irányuló jogviszonyt az általános munkajogi szabályok és az ágazati kollektív szerződés szabályozza —, továbbá aki — az irattár átvételével — a közjegyzői iroda másik, korábbi közjegyzőjének álláshelyét tölti be, akinek tevékenysége az adott helyen megszűnt, a munkavégzést ugyanazon telephelyen, ugyanazon eszközökkel folytatja, és aki átveszi azon személyi állományt, amelynek tagjai az álláshelyet korábban betöltő közjegyző számára munkaviszony keretében végeztek munkát?

46. A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Olaszország) által 2019. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-326/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Noha a tagállamokat nem terheli arra vonatkozó általános kötelezettség, hogy előírják a határozott időre szóló munkaszerződések határozatlan időre szóló szerződéseké történő átalakítását, az egyenértékűség elvére is tekintettel ellentétes-e az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK irányelvben foglalt keretmegállapodás „A visszaélés megakadályozására irányuló intézkedések” címet viselő 5. szakaszával, ha valamely, a 2015. június 15-i 81. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 29. cikke 2. bekezdésének d) pontjához és 29. cikke 4. bekezdéséhez, valamint a 2001. március 30-i 165. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 36. cikkének 2. és 5. bekezdéséhez hasonló nemzeti szabályozás kizárja, hogy a 2010. évi 240. sz. törvény 24. cikke 3. bekezdésének a) pontja értelmében három évre szóló, két évre meghosszabbítható, határozott idejű szerződéssel foglalkoztatott egyetemi kutatók e szerződés megszűnését követően határozatlan ideig tartó jogviszonyt létesítsenek?

2) Noha a tagállamokat nem terheli arra vonatkozó általános kötelezettség, hogy előírják a határozott időre szóló munkaszerződések határozatlan időre szóló szerződéseké történő átalakítását, az egyenértékűség elvére is tekintettel ellentétes-e az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK irányelvben foglalt keretmegállapodás „A visszaélés megakadályozására irányuló intézkedések” címet viselő 5. szakaszával, ha valamely, a 2015. június 15-i 81. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 29. cikke 2. bekezdésének d) pontjához és 29. cikke 4. bekezdéséhez, valamint a 2001. március 30-i 165. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 36. cikkének 2. és 5. bekezdésében foglalthoz hasonló nemzeti szabályozást az érintett tagállam nemzeti bíróságai úgy alkalmaznak, hogy a munkaviszony fenntartásához való jog biztosított a közigazgatási szerv által a munkajog hatálya alá tartozó rugalmas munkaszerződéssel alkalmazott munkavállalók számára, ugyanakkor e jogot nem ismerik el általános jelleggel az e közigazgatási szerv által a közjog alapján alkalmazott személyzet számára, amennyiben a nemzeti jogrendben (a fent említett nemzeti rendelkezések révén) nem létezik egyéb hatékony eszköz az e munkavállalókkal szembeni visszaélések szankcionálására?

3) Noha a tagállamokat nem terheli arra vonatkozó általános kötelezettség, hogy előírják a határozott időre szóló munkaszerződések határozatlan időre szóló szerződéseké történő átalakítását, az egyenértékűség elvére is tekintettel ellentétes-e az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK irányelvben foglalt keretmegállapodás „A visszaélés megakadályozására irányuló intézkedések” címet viselő 5. szakaszával a 2010. december 30-i 240. sz. törvény 24. cikkének 1. és 3. bekezdésében foglalthoz hasonló, olyan [...] nemzeti szabályozás, amely a kutatók és az Egyetem közötti határozott időre szóló szerződések megkötéséről és összesen öt évre (három éven felül adott esetben két évvel) történő meghosszabbításáról úgy rendelkezik, hogy a szerződéskötésnek „A kutatási, oktatási, kiegészítő oktatási és a hallgatói szolgáltatási tevékenység végzésre irányuló program céljára rendelkezésre álló erőforrások keretében” kell megtörténnie, és a meghosszabbításhoz „a végzett oktatási és kutatási tevékenységek kedvező értékelése” szükséges, azonban nem határoz meg tárgyilagos és átlátható kritériumokat annak vizsgálatára, hogy a szóban forgó szerződések megkötése

és megújítása hatékonyan elégít-e ki valamely tényleges szükségletet, ha e szerződések alkalmasak a követett cél megvalósítására és annak megvalósítása céljából szükségesek, vagyis e szabályozás annak a konkrét kockázatával jár, hogy az ilyen szerződéstípust visszaélészerűen alkalmazzák, következésképpen nem egyeztethető össze a keretmegállapodás céljával és hatékony érvényesülésével?

47. A Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Szlovénia) által 2019. május 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-344/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: szlovén

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2003/88 irányelv 2. cikkét, hogy a jelen eljárás körülményeihez hasonló körülmények között munkaidőnek minősül az a készenlét, amely alatt a műsorszóró állomáson dolgozó munkavállaló azokban az időszakokban, amikor nincs szolgálatban (amikor nem kell fizikailag a munkavégzés helyén jelen lennie), köteles hívásra elérhető lenni, és szükség esetén egy órán belül odaérni a munkavégzés helyére?
- 2) A jelen eljárás körülményeihez hasonló körülmények között befolyásolja-e a készenlét jellegének meghatározását az, hogy a munkavállaló a munkavégzés helyén (műsorszóró állomás) található szálláson lakik, mivel a hely földrajzi jellemzői lehetetlenné (vagy nagyon nehézkesé) teszik a napi hazatérést („le a völgybe”)?
- 3) Eltérő választ kell-e adni az előző két kérdésre, amennyiben olyan helyről van szó, ahol a hely földrajzi jellemzői miatt korlátozottak a szabadidős tevékenységek gyakorlásának lehetőségei, vagy ha a munkavállaló nagyobb korlátozásokkal szembesül a szabadideje beosztásában és saját ügyei intézésben (amelyek nem állnának fenn, ha otthon élne)?

48. Az Înalta Curte de Casație și Justiție (Románia) által 2019. május 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-357/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unióról szóló szerződés 19. cikkének (1) bekezdését, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 325. cikkének (1) bekezdését, az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját és 2. cikkének (1) bekezdését, valamint a jogbiztonság elvét, hogy azokkal ellentétes, ha a bíróságok rendszerének részét nem képező valamely szerv, a Curtea Constituțională a României (alkotmánybíróság, Románia) dönt az ítélkező testületek összetételének jogszerűségéről, ezáltal megteremtve annak feltételeit, hogy helyt lehessen adni a meghozott jogerős ítéletekkel szemben meghatározott időtartamon belül előterjesztett rendkívüli kérelmeknek?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdését, hogy azzal ellentétes, ha a bíróságok rendszerének részét nem képező valamely szerv a belső jog értelmében kötelező erővel megállapítja, hogy nem független és nem pártatlan az olyan ítélkező testület, amelyben olyan, vezető beosztású bíró vesz részt, akit nem véletlenszerűen, hanem átlátható, a felek által ismert és nem vitatott, a szóban forgó testület előtti összes ügyre alkalmazandó szabály alapján neveztek ki?
- 3) Úgy kell-e értelmezni az uniós jog elsőbbségét, hogy az lehetővé teszi, hogy a nemzeti bíróság mellőzze az alkotmánybíróság olyan határozatának az alkalmazását, amely határozatot az alkotmánybíróság alkotmányossági jogvitával kapcsolatos ügyben hozott, és amely a nemzeti jog értelmében kötelező erejű?

49. A Raad van State (Belgium) által 2019. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-407/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes „a kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalóknak a kikötői munkáról szóló 1972. június 8-i törvény hatálya alá tartozó kikötői területeken való elismeréséről” szóló, 2004. július 5-i királyi rendeletnek a 2. cikkével összefüggésben értelmezett 1. cikkében foglalt rendelkezés, nevezetesen az a rendelkezés, miszerint az említett rendelet 1. cikke 1. §-ának (1) bekezdése értelmében vett, kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalókat az — egyfelől az érintett paritásos albizottságban képviselt munkáltatói szervezetek, másfelől az abban képviselt munkavállalói szervezetek által kijelölt tagokból álló, paritásos összetételű — igazgatási bizottság általi elismerésük során vagy felveszik, vagy nem veszik fel a kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalók keretébe, minek során figyelembe veszik a munkaerő iránti igényt, tekintettel egyúttal arra, hogy nem írnak elő határozathozatali határidőt ezen igazgatási bizottság számára, és e bizottság elismeréséről szóló határozatai ellen csupán bírósági jogorvoslat benyújtására van lehetőség?

2) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes a 2004. július 5-i királyi rendeletnek a megtámadott, 2016. július 10-i királyi rendelet 4. cikkének 2., 3., 4., illetve 6. pontjával módosított 4. cikke 1. §-ának 2., 3., 6. és 8. pontjával bevezetett rendelkezés, nevezetesen azon rendelkezés, miszerint a kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalóként történő elismerés azt feltételezi, hogy a) a „kikötői munkáról szóló”, 1972. június 8-i törvény 3a. cikke szerint megbízottként kijelölt munkáltatói szervezet tagságával működő munkahelyi prevenciós és egészségvédelmi külső szolgálat a munkavállalót alkalmasnak nyilvánítsa, b) a munkavállaló megfeleljen azokon a pszichotechnikai vizsgákon, amelyeket az 1972. június 8-i törvény ugyanazon 3a. cikke szerinti elismert munkáltatói szervezet által erre megbízottként kijelölt intézmény tart, c) a munkavállaló három héten keresztül részt vett munkabiztonsági és a szakmai alkalmasság megszerzését szolgáló előkészítő tanfolyamokon, és megfelelt a záróvizsgán, valamint d) a munkavállaló már munkaszerződéssel rendelkezik, ha kikötői szolgáltatást nyújtó olyan munkavállalóról van szó, akit nem vettek fel a keretbe, minek során a kikötői szolgáltatást nyújtó külföldi munkavállalóknak a 2004. július 5-i királyi rendelet 4. cikkének 3. §-ával összefüggésben tudniuk kell igazolni, hogy valamely másik tagállamban megfelelnek hasonló feltételeknek, annak érdekében, hogy a megtámadott rendelkezés céljából ne legyenek alávétve e feltételeknek?

3) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes a megtámadott, 2016. július 10-i királyi rendelet 2. cikkével módosított, 2004. július 5-i királyi rendelet 2. cikkének 3. §-ával bevezetett rendelkezés, nevezetesen azon rendelkezés, miszerint a keretbe fel nem vett, és ezért valamely munkáltató által „a munkaszerződésekről szóló”, 1978. július 3-i törvénnyel összhangban közvetlenül munkaszerződéssel alkalmazott, kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalók elismerésének időtartama e munkaszerződés időtartamára korlátozódik, így mindig új elismerési eljárást kell indítani?

4) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes a 2016. július 10-i királyi rendelet 17. cikkével módosított, 2004. július 5-i királyi rendelet 13/1. cikkével bevezetett rendelkezés, nevezetesen azon átmeneti rendelkezés, miszerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés tárgyát képező munkaszerződést először határozatlan időre, 2017. július 1-jétől legalább két évre, 2018. július 1-jétől legalább egy évre, 2019. július 1-jétől legalább hat hónapra és 2020. július 1-jétől szabadon meghatározható időtartamra kell megkötöni?

5) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes a 2016. július 10-i királyi rendelet 18. cikkével módosított, 2004. július 5-i királyi rendelet 15/1. cikkében foglalt rendelkezés, nevezetesen azon (átmeneti) rendelkezés, miszerint a korábbi rendelkezés hatálya alatt elismert, kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalókat automatikusan elismerik kikötői szolgáltatást nyújtó keretbe tartozó munkavállalónak, és ezáltal korlátozzák a munkáltatónak a kikötői szolgáltatást nyújtó e munkavállalók közvetlen (határozatlan idejű munkaszerződéssel történő) foglalkoztatására vonatkozó lehetőségét, és a munkáltatót akadályozzák abban, hogy magukhoz kössék a jó munkaerőt azáltal, hogy közvetlenül e munkavállalókkal határozatlan idejű szerződést kötnek, és az általános munkajog szabályai szerint a foglalkoztatás biztonságát nyújtják számukra?

6) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes a 2016. július 10-i királyi rendelet 4. cikkének 7. pontjával módosított, 2004. július 5-i királyi rendelet 4. cikkének 2. §-ával bevezetett rendelkezés, nevezetesen azon rendelkezés, miszerint kollektív szerződés határozza meg azokat a feltételeket és szabályokat, amelyek mellett a kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalók attól eltérő másik kikötői területen is foglalkoztathatók, mint ahol elismerték őket, és ezáltal korlátozzák a munkavállalóknak a kikötői területek közötti mobilitását, anélkül hogy maga a jogalkotó rögzítené, hogy mely feltételek és szabályok lehetnek ezek?

7) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes a 2016. július 10-i királyi rendelet 1. cikkének 2. pontjával módosított 2004. július 5-i királyi rendelet 1. cikkének 3. §-ával bevezetett rendelkezés, nevezetesen azon rendelkezés, miszerint azoknak a (logisztikai) munkavállalóknak, akik „a paritásos bizottságnak a kikötő-üzemeltetés során történő alkalmazásáról, valamint e bizottság kijelöléséről és illetékességéről szóló”, 1973. január 12-i királyi rendelet 1. cikke értelmében olyan helyeken végeznek munkát, ahol az áruk a további elosztásuk vagy feladásuk előkészítése céljából olyan feldolgozáson esnek át, amely közvetve bizonyítható hozzáadott értéket eredményez, biztonsági tanúsítvánnyal kell rendelkezniük, minek során ez a biztonsági tanúsítvány — azon tény figyelembevételével, hogy azt olyan munkáltató kéri, aki megfelelő tevékenységek végzéséről kötött munkaszerződést valamely munkavállalóval, annak kiállítása a munkaszerződés és a személyazonosító igazolvány bemutatásával történik, és a betartandó eljárás szabályait kollektív szerződés rögzíti, anélkül hogy a jogalkotó e tekintetben egyértelmű helyzetet teremtené — „a kikötői munkáról szóló”, 1972. június 8-i törvény értelmében vett elismerésnek minősül?

50. A Conseil de prud'hommes de Metz (Franciaország) által 2019. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-463/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Az EUMSZ 8. és az EUMSZ 157. cikkel, az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános uniós jogi elvével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 20., 21. cikkének (1) bekezdésével és 23. cikkével összefüggésben értelmezett 2006/54/EK irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy az kizárja a tárgyi hatálya alól a Convention collective nationale française des organismes de sécurité sociale (a szociális biztonsági szervezetek francia nemzeti kollektív szerződése) 46. cikkének rendelkezéseit, amely az említett szervezeteknek a gyermekeiket saját maguk nevelő női munkavállalói számára tartja fenn az illetmény 50 %-ával járó három hónapos szabadságot vagy a teljes illetménnyel járó másfél hónapos szabadságot vagy a szülési szabadságot követően az egyéves, illetmény nélküli szabadságot?

51. A Cour du travail de Liège (Belgium) által 2019. június 24-én benyújtott előzetes

döntéshozatal iránti kérelem (C-483/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Az a körülmény, hogy a szociális partnerek a Nemzeti Munkaügyi Tanács korábban idézett 1342. sz. véleménye alapján úgy döntöttek, hogy élnek az említett keretmegállapodás alkalmazásának kizárására vonatkozó lehetőséggel, amelyet a 2. szakasza [2. pontjának] a) és b) alpontja biztosít, mentesíti-e a belga jogalkotót az alól, hogy az állami vagy államilag támogatott képzési, szakmai, beilleszkedési és átképzési programok keretén belül megkötött munkaszerződések tekintetében pontos, objektív és konkrét rendelkezéseket hozzon annak érdekében, hogy az e támogatott foglalkoztatásban alkalmazott munkavállalókra vonatkozóan biztosítsa a keretmegállapodás célkitűzéseinek érvényesülését?

2) Ezen első kérdésre adott nemleges válasz esetén, azaz abban az esetben, ha a belga állam szerződéses kötelezettségei fennállnak a határozott ideig tartó munkaviszonyról [kötött keretmegállapodásról] szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (1) végrehajtása során, az említett keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontjával ellentétes-e az olyan nemzeti rendelkezés, amely a munkaszerződésekről szóló 1978. július 3-i törvény 10. cikkéhez hasonlóan az ugyanezen törvénynek a maximális időtartamra és a megújításra vonatkozó, 10a. cikkében rögzített szigorú feltételek tiszteletben tartása hiányában is engedélyezi az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések alkalmazását, ha azt a közfoglalkoztató az említett törvény által egyebekben nem pontosított „jogszerű okokkal” igazolja?

3) Még mindig az első kérdésre adott nemleges válasz esetén, a korábban idézett keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontja azt a kötelezettséget rója-e a nemzeti bíróságra, amely egy közfoglalkoztató és egy olyan munkavállaló közötti jogvitában jár el, akit különféle képzési, beilleszkedési és visszailleszkedési programok keretében megvalósuló, határozott idejű munkaszerződések keretében alkalmaztak, hogy az ezen szerződések egymást követő jellegének érvényességét az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatában meghatározott „objektív okok” fényében értékelje?

Hasonló esetben, az ezen közfoglalkoztató által hivatkozott „jogszerű okok” értékelhetők-e olyan „objektív okokként”, amelyek a korábban idézett 10a. cikkben rögzített feltételek tiszteletben tartásának hiányában is igazolják az egymást követő, határozott idejű szerződések alkalmazását, egyrészt annak megelőzése és leküzdése érdekében, hogy visszaéljenek az egymást követő, határozott idejű szerződések alkalmazásával olyan helyzetekben, amikor e szerződéseket a társadalmi kohézió nem átmeneti, hanem állandóan és tartósan fennálló igényeinek kielégítésére alkalmazzák a kiszolgáltatott lakosság körében, másrészt pedig a belga állam és a vallon régió által kifejlesztett, szorosan az állami támogatáshoz kötődő foglalkoztatás megvalósítására irányuló szociális politika keretében létrejött szakmai beilleszkedésre vonatkozó szerződések sajátos célkitűzéseinek figyelembevétele céljából?

Polgári ügyszak

55. A Trgovački sud u Zagrebu (Horvátország) által 2019. március 28-án és 2019. április 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-267/19. és C-323/19. sz. ügy)³

Az eljárás nyelve: horvát

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Figyelemmel az Európai Unió Bíróságának a C-484/15. és C-551/15. sz. ügyben hozott ítéletére, összeegyeztethető-e az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének (1) bekezdésével és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkével az olyan nemzeti szabályozás, mint a végrehajtásról szóló törvény (közzétéve a Narodne novine 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. és 73/17. számában) 1. cikke, és amely a közjegyzők hatáskörébe utalja a követelések „bizonyító erejű okiraton” alapuló és végrehajtási lap — mint végrehajtható okirat — kiállítása útján történő behajtását, anélkül hogy a Horvát Köztársaságban letelepedett adós jogi

³ A megjelölt ügyekben feltett kérdések megegyeznek.

személy kifejezett beleegyezését adta volna?

2) Alkalmazható-e az Európai Unió Bíróságának a 2017. március 9-i Zulfikarpašić ítéletében (C-484/15, EU:C:2017:199) és 2017. március 9-i Pula Parking ítéletében (C-551/15, EU:C:2017:193) adott értelmezés a kérdést előterjesztő bíróság által elbírálandó, fent ismertetett Povrv 16142/2018. sz. ügyben, és konkrétan úgy kell-e értelmezni az 1215/2012 rendeletet, hogy a nemzeti jog által részükre biztosított hatáskörök keretében valamely „bizonyító erejű okirat” alapján végrehajtási eljárásban — amelyben a végrehajtási eljárás alperesei az Európai Unió más tagállamaiban letelepedett jogi személyek —, Horvátországban eljáró közjegyzők nem tartoznak az említett rendelet értelmében vett „bíróság” fogalma alá?

56. A Gerechtshof Den Haag (Hollandia) által 2019. április 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-289/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) Követelheti-e a diszpozitív rendelkezés alapján járó törvényi kártérítést valamely olyan, megsemmisített tisztességtelen feltétel alkalmazója, amely kártérítés fizetését szabályozta arra az esetre, ha a fogyasztó nem teljesíti a kötelezettségeit?
- 2) Jelentősséggel bír-e ezen kérdés megválaszolása szempontjából, hogy a törvényi kártérítési rendelkezés alkalmazásával követelhető kártérítés ugyanolyan, illetve alacsonyabb vagy magasabb összegű, mint a megsemmisített feltételben előírt kártérítés?

57. A Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Horvátország) által 2019. április 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-307/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: horvát

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Jogosultak-e a közjegyzők valamely iratnak a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bíróság és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK rendelet szerinti kézbesítésére vagy közlésére, ha olyan ügyekben kézbesítik határozataikat, amelyekben nem az 1215/2012 rendelet alkalmazandó, figyelembe véve, hogy Horvátországban a közjegyzők, ha a nemzeti jog által részükre biztosított hatáskörök keretében valamely „bizonyító erejű okirat” alapján végrehajtási eljárásban járnak el, nem tartoznak az 1215/2012 rendelet értelmében vett „bíróság” fogalmába? Másképp fogalmazva, mivel a közjegyzők nem tartoznak az 1215/2012 rendelet értelmében vett „bíróság” fogalmába, a nemzeti jog által részükre biztosított hatáskörök keretében valamely „bizonyító erejű okirat” alapján történő végrehajtási eljárásban eljárva alkalmazhatják-e az 1393/2007 rendeletben az iratkézbesítésre vagy iratközlésre vonatkozóan meghatározott szabályokat?
2. Ha a díjbeszedési jogot a Zakon o sigurnosti prometa na cestama (a közúti közlekedésbiztonságról szóló törvény) és az önkormányzati tevékenységeknél mint a közhatalmi szervek saját tevékenységeinek a végrehajtására vonatkozó szabályok határozzák meg, az utcán vagy a közúton történő parkolás a polgári ügyek körébe tartozónak tekinthető-e a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (egységes szerkezetbe foglalt változat) értelmében, amely rendelet a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságot, valamint a határozatok elismerését és végrehajtását szabályozza, tekintettel arra, hogy ha bizonyítást nyer, hogy a gépjármű parkolójegy nélkül vagy érvénytelen parkolójeggyel tartózkodott a parkolóban, e gépjármű vonatkozásában azonnal napijegyet kell fizetni, mintha egész nap ott parkolt volna, a parkolóhely igénybe vételének pontos időtartamától függetlenül, és így a napijegy beszedésének szankcionáló jellege van, pontosítva azzal, hogy néhány tagállamban a szóban forgó parkolást közlekedési jogsértésnek tekintik?
3. Az utcán vagy a közúton történő parkolásra vonatkozó, korábban hivatkozott bírósági jogviták

esetén, ha a díjbeszedési jogot a közúti közlekedésbiztonságról szóló törvény és az önkormányzati tevékenységeknek mint a közhatalmi szervek saját tevékenységeinek a végrehajtására vonatkozó szabályok írják elő, a bíróságok elvégezhetik-e valamely irat más tagállambeli alperes részére történő kézbesítését vagy közlését a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bíróság és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK rendelet alapján?

Abban az esetben, ha a fent említett kérdések alapján megállapítják, hogy az ilyen jellegű parkolás a polgári ügyek körébe tartozik, a következő további kérdések merülnek fel:

4. A jelen ügyben vélelmezik, hogy szerződés jön létre a szóban forgó, vízszintes és/vagy függőleges jelzésekkel megjelölt helyen történő utcai parkolással, azaz úgy tekintik, hogy a parkolással szerződés jön létre, és ha nem egyenlítik ki az óradíj alapján számított parkolási díjat, a napijegy díját kell megfizetni. Következésképpen felmerül a kérdés, hogy az a vélelem, amelynek értelmében az ilyen parkolás szerződéskötést eredményez és az óradíjon alapuló elszámolást biztosító parkolójegy megvásárlásának elmaradása, illetve a megvásárolt jegy időtartamának lejártja esetén a napijegy díjának megfizetésébe beleegyeznek, ellentétes-e az EUMSZ 56. cikkben a szolgáltatásnyújtás területén megállapított alapvető rendelkezésekkel és az uniós vívmányok rendelkezéseivel?

5. A jelen ügyben a parkolásra Zára városában került sor, ezért az említett szerződés és a horvát bíróságok között kapcsolat áll fenn, de a parkolás a 2015/2012/EU rendelet 7. cikke 1. pontjának értelmében vett „szolgáltatásnak” minősül-e, tekintettel arra, hogy a szolgáltatás fogalma magában foglalja azt, hogy a szolgáltatást nyújtó fél meghatározott tevékenységet végez, vagyis azt, hogy e tevékenységet díjazás ellenében végzi, következésképpen felmerül a kérdés, hogy felperes tevékenysége elegendő-e ahhoz, hogy az szolgáltatásnak minősüljön? Ha a horvát bíróságok nem rendelkeznek különös joghatósággal az 2015/2012/EU rendelet 7. cikke 1. pontjának értelmében, az alperes lakóhelye szerinti bíróság rendelkezik joghatósággal az eljárás elbírálására.

6. Ha a díjbeszedési jogot a közúti közlekedésbiztonságról szóló törvény és az önkormányzati tevékenységeknek mint a közhatalmi szervek saját tevékenységeinek a végrehajtására vonatkozó szabályok írják elő, és a díjbeszedést kizárólag az adott nap meghatározott időszakában végzik, az utcán vagy a közterületen történő parkolás ingatlanbérleti szerződésnek tekinthető-e az 1215/2012 rendelet 24. cikkének 1. pontja alapján?

7. Ha a jelen ügyben nem lehet alkalmazni a fent hivatkozott azon vélelmet, amely szerint az említett parkolás szerződéskötést eredményezett (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés), az ilyen jellegű parkolás — amely tekintetében a parkolási díj beszedésére vonatkozó hatáskör a közúti közlekedésbiztonságról szóló törvényből származik, és amelynek vonatkozásában elő van írva a napijegy díjának a megfizetése, ha a parkolóhely használati ideje szerint nem fizetik meg előre az óradíj alapján számított parkolási díjat, vagy a megvásárolt jegy időtartama lejárt — a jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügynek minősülhet-e az 1215/2012 rendelet 7. cikke 2. pontja értelmében?

8. A jelen ügyben Horvátországnak az Unióhoz való csatlakozása előtt, konkrétan, 2012. június 30-án 13 óra 2 perckor történt a parkolás. Ezért felmerül a kérdés, hogy időbeli hatályukra tekintettel alkalmazandók-e a jelen ügyben az alkalmazandó törvényre vonatkozó rendeletek, nevezetesen, az 593/2008 rendelet vagy a 864/2007 rendelet?

Amennyiben a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az anyagi jog alkalmazása kapcsán választ adjon, a következő kérdés merül fel:

9. Ellentétes-e az EUMSZ 56. cikkben a szolgáltatásnyújtás területén megállapított alapvető rendelkezésekkel és az uniós vívmányok rendelkezéseivel, függetlenül attól, hogy a gépjármű tulajdonosa természetes vagy jogi személy-e, azon vélelem, amely szerint az említett parkolással szerződéskötés valósul meg, és — a nem a parkolási óradíj szerint történt jegyvásárlás vagy a megvásárolt jegy időtartamának lejártja esetén — fennáll a napijegy díjának megfizetésébe való beleegyezés? Másképpen szólva, az anyagi jog meghatározását illetően az 593/2008 rendelet 4. cikkében foglalt rendelkezések alkalmazhatók-e a jelen ügyben (tudva, hogy az iratokban nem szerepel semmilyen bizonyíték, amely igazolná, hogy a felek megállapodtak volna az alkalmazandó törvényről)?

- Ha szerződés áll fenn, a jelen ügyben szolgáltatási szerződésről van-e szó, azaz, az említett parkolási szerződés az 593/2008 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett szolgáltatásnak minősülhet-e?
- Másodlagosan, a szóban forgó parkolás az 593/2008 rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében vett bérleti szerződésnek tekinthető-e?
- Másodlagosan, ha a szóban forgó parkolás tekintetében az 593/2008 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni, felmerül a kérdés, hogy mi a jellegzetes szolgáltatás, tekintettel arra, hogy a felperes lényegében véve kizárólag jelzéssel látja el a parkolási útfelületet és a parkolási díj beszedése iránt intézkedik, míg az alperes parkol és fizeti a parkolást. Annak feltételezése esetén ugyanis, hogy a jellegzetes szolgáltatás a felperes által nyújtott szolgáltatás, a horvát jogot kellene alkalmazni, de ha az alperes szolgáltatása lenne a jellegzetes, a szlovén jogot kellene alkalmazni. Mivel azonban a parkolási díj beszedéséhez való jogot a jelen ügyben a horvát jog szabályozza, amellyel ennél fogva a szerződés szorosabb kapcsolatban áll, a jelen ügyben kiegészítésként alkalmazhatók-e mégis az 593/2008 rendelet 4. cikkének [(3)] bekezdésében foglalt rendelkezések?
- Ha megállapítható, hogy szerződésen kívüli kötelmi viszonyról van szó, amelyre a 864/2007 rendelet hivatkozik, e szerződésen kívüli kötelmi viszony tekinthető-e jogellenes károkozásnak, azzal a következménnyel, hogy az alkalmazandó jogot a 864/2007 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján kell meghatározni?
- Másodlagosan, az ilyen jellegű parkolás tekinthető-e jogalap nélküli gazdagodásnak, azzal a következménnyel, hogy az alkalmazandó jogot a 864/2007 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése alapján kell meghatározni?
- Másodlagosan, az ilyen jellegű parkolás tekinthető-e megbízás nélküli ügyvitelnek, azzal a következménnyel, hogy az alkalmazandó jogot a 864/2007 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése alapján kell meghatározni?
- Másodlagosan, az ilyen jellegű parkolás tekinthető-e az alperes culpa in contrahendo felelőségének, azzal a következménnyel, hogy az alkalmazandó jogot a 864/2007 rendelet 12. cikkének (1) bekezdése alapján kell meghatározni?

58. A Tribunale di Milano (Olaszország) által 2019. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-329/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Ellentétes-e a fogyasztó 93/13/EGK irányelvben alkalmazott fogalmával fogyasztónak minősíteni az olyan (az olasz jogrend szerinti társasházhoz hasonló) személyt, amely nem tartozik a „természetes személy” vagy a „jogi személy” fogalmának hatálya alá, ha e személy olyan célból köt szerződést, amely kívül esik saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén és az eladóhoz vagy szolgáltatóhoz képest kiszolgáltatott helyzetben van mind tárgyalási lehetőségei, mind pedig tájékozottsági szintje tekintetében?

59. A Curtea de Apel Cluj (Románia) által 2019. május 15-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-381/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Az uniós jog elsőbbsége körében úgy kell-e értelmezni a jogbiztonság és a tényleges érvényesülés elvét, hogy azokkal ellentétes, ha módosítják az eljárási szabályokat egy, a fogyasztói jogok védelmével kapcsolatos jogvitában — azt követően, hogy a fogyasztó a bírósághoz fordult — a Curtea Constituțională (alkotmánybíróság, Románia) kötelező erővel rendelkező határozatával, amelyet a (polgári perrendtartás) módosításáról szóló törvénnyel hajtanak végre, és amely a szolgáltató által

igénybe vehető új jogorvoslatot vezet be, aminek következtében az eljárás időtartama és költségei megnövekednek?

60. Az Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim (Lengyelország) által 2019. május 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-383/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lengyel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkét, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás olyan esetekre is kiterjed, amelyekben a területi önkormányzat — a járás — bírósági határozat alapján megszerzi egy olyan gépjármű tulajdonjogát, amely nem alkalmas a forgalomban való részvételre, magántulajdonban lévő, őrzött parkolóban, közúton kívül tárolják, és a tulajdonosa döntése alapján meg kell semmisíteni?

2) Vagy úgy kell-e értelmezni e rendelkezést, hogy ilyen körülmények között a területi önkormányzatot, mint a jármű tulajdonosát — az alap által a károsult harmadik személyekkel szemben viselt felelősség sérelme nélkül — nem terheli biztosítási kötelezettség?

61. A Bundesgerichtshof (Németország) által 2019. május 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-392/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Egy szabadon hozzáférhető internetes oldalon a jogosult beleegyezésével elérhető műnek egy harmadik személy internetes oldalára framing útján történő beágyazása a mű 2001/29/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítését jelenti-e, ha az a jogosult által a framing ellen hozott vagy kezdeményezett védelmi intézkedések megkerülésével történik?

62. A Satversmes tiesa (Lettország) által 2019. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-439/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lett

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a 2016/679 rendelet 10. cikkében használt, „a büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és a bűncselekményekre, illetve a kapcsolódó biztonsági intézkedésekre vonatkozó személyes adatok kezelésének” fogalmát, hogy az tartalmazza a vitatott szabályban előírt, a gépjárművezetőkkel szemben közlekedési jogsértésért kiszabott pontokra vonatkozó információ kezelését?

2) Az első kérdésre adandó választól függetlenül, értelmezhetők-e úgy a 2016/679 rendeletben foglalt rendelkezések, különösen az 5. cikke (1) bekezdésének f) pontjában kifejtett, az „integritás és bizalmas jelleg” elve, hogy az megtiltja a tagállamok számára annak előírását, hogy a gépjárművezetőkkel szemben közlekedési jogsértésért kiszabott pontokra vonatkozó információ nyilvánosan hozzáférhető legyen, és a vonatkozó adatok közzétételével megvalósuló kezelésének lehetővé tételét?

3) Úgy kell-e értelmezni a 2016/679 rendelet (50) és (154) preambulumbekzdését, 5. cikke (1) bekezdésének b) pontját és 10. cikkét, illetve a 2003/98/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének cc) pontját, hogy azokkal ellentétben az olyan tagállami szabályozás, amely lehetővé teszi a gépjárművezetőkkel szemben közlekedési jogsértésért kiszabott pontokra vonatkozó információ további felhasználás céljából történő továbbítását?

4) Amennyiben valamelyik fenti kérdésre igenlő válasz adandó, úgy kell-e értelmezni az uniós jog elsőbbségének és a jogbiztonság elvét, hogy lehetővé tehető a vitatott szabály alkalmazhatósága és

joghatásainak fenntarthatósága addig, amíg a Satversmes tiesa (alkotmánybíróság) által hozott végleges határozat jogerőre nem emelkedik?

63. A Svea Hovrätt (Svédország) által 2019. június 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-456/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: svéd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

A kérdések a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazására vonatkoznak, és a következőképpen szólnak:

1. Úgy kell-e értelmezni a védjegyirányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy egy szolgáltatásokat jelölő védjegy lajstromozására irányuló olyan bejelentés esetében, amely a szolgáltatások nyújtására használt fizikai tárgyak felületének nagy részét lefedő, egy adott pozícióban elhelyezett megjelölésre vonatkozik, meg kell vizsgálni, hogy a védjegy független-e az érintett tárgyak külső megjelölésétől?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a védjegyek jelentős mértékben el kell-e térnie az érintett gazdasági ágazat normáitól vagy szokásaitól ahhoz, hogy a védjegy megkülönböztető képességgel rendelkezőnek legyen tekinthető?

64. A Cour de Cassation (Franciaország) által 2019. június 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-490/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

A 2006. március 20-i 510/2006 tanácsi rendelet és a 2012. november 21-i 1151/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azok kizárólag a nyilvántartásba vett megnevezés harmadik személy általi használatát tiltják, vagy pedig úgy értelmezendők, hogy azok az eredetmegjelölés által védett termék olyan megjelenítését, különösen az arra jellemző forma és megjelenés átvételét is tiltják, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztésére alkalmas lehet, még ha a nyilvántartásba vett megnevezést nem is használják?

Gazdasági ügyszak

49. A Sąd Rejonowy w Opatowie (Lengyelország) által 2019. március 8-án és 2019. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-222/19. és C-252/19. sz. ügy)⁴

Az eljárás nyelve: lengyel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv rendelkezéseit, különösen az irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, valamint az uniós jognak a fogyasztók védelmével és a szerződéses egyensúllyal kapcsolatos alapelveit, hogy a hivatkozott rendelkezésekkel és elvekkel ellentétes a „hitel maximális, nem kamatjellelű költségei” intézményének, valamint a szerződés e költségei összegének kiszámítására vonatkozó — az ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (a fogyasztói hitelről szóló, 2011. május 12-i törvény) (egységes szerkezetbe foglalt változat: Dz.U. 2018.993) 36a. cikkével összhangban értelmezett 5. cikkének 6a) pontjában előírt — matematikai képlet nemzeti jogrendbe történő bevezetése, amely jogi megoldások lehetővé teszik, hogy a vállalkozó által folytatott gazdasági tevékenység költségeit beleszámítsák a fogyasztó által viselt, hitelmegállapodással

⁴ A megjelölt ügyekben feltett kérdések megegyeznek.

kapcsolatos költségekbe (hitel teljes költsége)?

50. A Landesgericht Stuttgart (Németország) által 2019. április 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-334/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseit, különösen az 5. cikk (3) bekezdését, hogy a légi személyzet jelentős részének betegszabadság miatti spontán távolléte („vad sztrájk”) azon légifuvarozónál, amely repülőgép személyzettel együtt történő bérbeadásáról szóló szerződés („wet lease”, teljes bérlet) keretében a repülőgépet személyzettel együtt bérbé adja a rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében vett „üzemeltető légifuvarozó[nak]”, a légi járatért fennálló üzemeltetési felelősséget azonban nem viseli, azt eredményezi, hogy — [a 2018. április 17-i Krüsemann és társai ítéletnek (C-195/17, C-197/17–C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17–C-286/17 és C-290/17–292/17)] megfelelően — az „üzemeltető légifuvarozó” sem hivatkozhat a rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „rendkívüli körülmények[re]”?

51. A Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Lengyelország) által 2019. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-356/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lengyel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (1) bekezdését, hogy e rendelkezés nemcsak a kártalanítás fizetésére vonatkozó kötelezettség mértékét, hanem e kötelezettség teljesítésének módját is szabályozza?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén az utas vagy jogutódja jogszerűen követelheti-e a 400 euró összeg egyenértékének más pénznemben, különösen a törölt vagy késéssel érintett légi járat utasának lakóhelye szerinti nemzeti pénznemben kifejezett összegének kifizetését?

3) A második kérdésre adott igenlő válasz esetén milyen szempontok alapján kell azt a pénznemet meghatározni, amelyben az utas vagy jogutódja a fizetés teljesítését követelheti, és milyen átváltási árfolyamot kell alkalmazni?

4) Ellentétes-e a 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (1) bekezdésével vagy egyéb rendelkezésével a nemzeti jog kötelezettségek teljesítésére vonatkozó olyan rendelkezéseinek alkalmazása, amelyek kizárólag amiatt eredményezik az utas vagy jogutódja által benyújtott kereset elutasítását, hogy a követelést nem a 7. cikk (1) bekezdésének megfelelően euróban, hanem – tévesen – az utas lakóhelye szerinti nemzeti pénznemben határozták meg?

52. A Tribunalul Galați (Románia) által 2019. május 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-364/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a 93/13/EGK irányelv — C-186/16. sz. Andriuc és társai ügyben értelmezett — 1. cikkének (2) bekezdését és 4. cikkének (2) bekezdését, hogy a nemzeti bíróságnak

valamely nemzeti rendelkezést átvevő, árfolyamkockázatra vonatkozó feltétel esetén elsődlegesen az irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő tilalom relevanciáját vagy — az irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő rendelkezések előzetes értékelése nélkül — azt kell megvizsgálnia, hogy a szolgáltató betartotta-e az irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében szabályozott tájékoztatási kötelezettséget?

2) Úgy kell-e értelmezni a 93/13/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdését és 4. cikkének (2) bekezdését, hogy a fogyasztó kölcsönszerződés megkötése előtti tájékoztatására irányuló kötelezettség teljesítésének elmulasztása esetén a szolgáltató hivatkozhat az irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő rendelkezésekre abból a célból, hogy valamely nemzeti jogszabályi rendelkezést átvevő, árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltételre ne terjedjen ki a tisztességtelen jelleg megítélése?

53. Az Amtsgericht Hamburg (Németország) által 2019. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-370/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „rendkívüli körülménynek” minősül-e az üzemeltető légitfuvarozó saját személyzetének szakszervezeti sztrájkja?

54. Az Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgium) által 2019. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-372/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 102. cikket — adott esetben a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló 2014/26/EU [2014. február 26-i európai parlamenti és tanácsi] irányelv 16. cikkével összefüggésben —, hogy erőfölénnyel való visszaélés áll fenn, ha a valamely tagállamban *de facto* monopolhelyzetben lévő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet olyan díjszabási modellt alkalmaz zenei rendezvények szervezőivel szemben a zeneművek nyilvánosságához közvetítésének jogát illetően, amely többek között az üzleti forgalmon alapul, és

1) amelynek alapjául sávós átalánydíjszabás szolgál olyan díjszabás helyett, amely (korszerű műszaki segédeszköz használatával) figyelembe veszi, hogy a közös jogkezelő szervezet által kezelt repertoár pontosan mekkora hányadot képvisel a rendezvényen lejátszott zenéből?

2) amely alapján a jogdíjak külső tényezőktől, például a belépődíjtól, az ételek és italok áráról, a fellépő művészekre szánt költségvetéstől és az egyéb elemekre, például a dekorációra szánt költségvetéstől is függnek?

55. Az Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország) által 2019. május 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-380/19. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Már akkor is fennáll-e a 2013/11/EU irányelv 13. cikkének (2) bekezdése szerinti, a 13. cikk (1) bekezdésében említett információk általános szerződési feltételekben való feltüntetésére vonatkozó tájékoztatási kötelezettség, ha az eladó vagy szolgáltató a honlapján, amelyen nem kerül sor szerződések megkötésére, letölthetővé teszi az általános szerződési feltételeket?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Ilyen esetben azzal is eleget tesz-e az eladó vagy szolgáltató az információk általános szerződési feltételekben való feltüntetésére vonatkozó kötelezettségének, ha az információkat nem a letölthetővé tett fájlban, hanem honlapján máshol közli?

3) Eleget tesz-e az eladó vagy szolgáltató az információk általános szerződési feltételekben való feltüntetésére vonatkozó kötelezettségének azzal, ha a fogyasztónak az általános szerződési feltételeket tartalmazó dokumentum mellett egy szintén általa készített és az irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említett információkat tartalmazó ár- és szolgáltatásjegyzéket is átad egy külön dokumentumban?

Előzetes döntéshozatal tárgyában közzétett határozatok

Büntető ügyszak

14. A Bíróság (nagytanács) 2019. május 27-i ítélete (a Supreme Court, High Court [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) — Az OG (C-508/18. sz. ügy), PI (C-82/19 PPU. sz. ügy) ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása⁵

1) A Bíróság a C-508/18. és C-82/19. PPU. sz. ügyeket ítélethozatal céljából egyesíti.

2) A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése szerinti „kibocsátó igazságügyi hatóság” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az nem terjed ki valamely tagállam azon ügyészségére, amely ki van téve azon kockázatnak, hogy közvetlenül vagy közvetetten alá lehet rendelve az igazságügyi minisztériumhoz hasonló végrehajtó hatalmi szerv egyedi utasításainak az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozat meghozatala keretében.

15. A Bíróság (Nagytanács) 2019. május 27-i ítélete (a Supreme Court [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — A PF ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása (C-509/18. sz. ügy⁶)

A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése szerinti „kibocsátó igazságügyi hatóság” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed valamely tagállam főügyészséjére, aki, miközben a bírói hatalomtól szervezetileg független, hatáskörrel rendelkezik a vádemelésre, és akinek az e tagállambeli jogállása a végrehajtó hatalomtól való függetlenségének garanciáját nyújtja az európai elfogatóparancs kibocsátása keretében.

16. A Bíróság elnökének 2019. június 12-i végzése (az Okresný súd Bratislava V [Szlovákia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-149/19. sz. ügy)⁷

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

17. A Bíróság (első tanács) 2019. június 13-i ítélete (a Tribunale di Brindisi [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — a Gianluca Moro elleni büntetőeljárás (C-646/17. sz. ügy)⁸

A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének (4) bekezdését és az Európai Unió Alapjogi Chartájának

⁵ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 11. szám, Büntető ügyszak 21. sz. és Hírlevél X. évfolyam 5. szám, Büntető ügyszak 15. sz. alatt.

⁶ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 11. szám, Büntető ügyszak 22. sz. alatt

⁷ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 5. szám, Büntető ügyszak 16. sz. alatt.

⁸ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 3. szám, Büntető ügyszak 2. sz. alatt.

48. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a vádlott a büntetőeljárás szóbeli szakaszában a vádemelés alapját képező tényállás megváltozása esetén kérheti a vádalku nyomán kiszabott büntetés alkalmazását, nem kérheti azonban azt a vádemelés alapját képező tényállás jogi minősítésének módosítása esetén.

18. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Landgericht Saarbrücken [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – K. P. elleni büntetőeljárás (C-458/15. sz. ügy)⁹

1) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés: vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a következő határozatok érvényességét:

- a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, és a 2006/379/EK és a 2006/1008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. június 28-i 2007/445/EK tanácsi határozat;
- a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2007/445/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. december 20-i 2007/868/EK tanácsi határozat;
- a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2007/868/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 15-i 2008/583/EK tanácsi határozat, és
- a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2008/583/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 26-i 2009/62/EK tanácsi határozat.

2) A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2009/62/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. június 15-i 501/2009/EK tanácsi rendelet érvénytelen abban a részében, amelyben az előírta a Tigres de libération de l'Eelam tamoulnak a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében előírt listán való fenntartását.

19. A Bíróság (nagytanács) 2019. június 24-i ítélete (a Rechtbank Amsterdam [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Daniel Adam Popławski ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása (C-573/17. sz. ügy)¹⁰

1) A kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés-büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat 28. cikke (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés alapján egy tagállam által az említett kerethatározat elfogadása után tett nyilatkozat nem alkalmas joghatás kiváltására.

2) Az uniós jog elsőbbségének elvét úgy kell értelmezni, hogy az nem követeli meg valamely nemzeti bíróságtól, hogy mellőzze az adott állam jogának egy olyan kerethatározat rendelkezéseivel összeegyeztethetetlen rendelkezésének alkalmazását, mint az alapügyben szóban forgó kerethatározat, amelynek joghatása a Szerződésekhez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 9.

⁹ A kérdést l.: Hírlevél VI. évfolyam 11. szám, Büntető ügyszak 14. sz. alatt.

¹⁰ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 1. szám, Büntető ügyszak 1. sz. alatt.

cikke értelmében fennmarad, mivel ezek a rendelkezések nem bírnak közvetlen hatállyal. A tagállamok hatóságainak — ideértve a bíróságokat is — azonban a nemzeti jogukat a lehető legteljesebb mértékben az uniós joggal összhangban állóan, oly módon kell értelmezniük, hogy az lehetővé tegye számukra, hogy a szóban forgó kerethatározat céljával összeegyeztethető eredményt érjenek el.

Közigazgatási ügyszak

164. A Bíróság elnökének 2019. április 29-i végzése (a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-633/17. sz. ügy)¹¹

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

165. A Bíróság (hetedik tanács) 2019. április 30-i végzése (Commissione tributaria provinciale de Modena [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-26/19. sz. ügy)¹²

A Commissione tributaria provinciale de Modena (Modena megyei adóügyi bíróság) 2018. október 25-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

166. A Bíróság (hetedik tanács) 2019. május 8-i végzése (a Tribunalul București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-9/19. sz. ügy)¹³

A Tribunalul București (bukaresti törvényszék, Románia) által a 2018. június 8-i határozattal előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

167. A Bíróság (tizedik tanács) 2019. május 14-i végzése (a Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Acea Energia SpA (C-406/17. sz. ügy), Green Network SpA (C-407/17. sz. ügy), Enel Energia SpA (C-408/17. sz. ügy) kontra Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17, C-407/17 és C-408/17. sz. ügyek), Hera Comm Srl (C-417/17. sz. ügy) kontra Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico¹⁴

A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (4) bekezdését, valamint a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló magatartásokat, amelyek a fogyasztók által nem kért, szolgáltatásokra irányuló szerződések vagy a fogyasztók jogainak megsértésével szolgáltatások távolból vagy intézményen kívüli nyújtására irányuló szerződések megkötéséből állnak, a 2005/29 és a 2011/83 irányelvek rendelkezéseire tekintettel kell értékelni azzal a következménnyel, hogy e nemzeti szabályozás szerint a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi

¹¹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 3. szám, Közigazgatási ügyszak 31. sz. alatt.

¹² A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 6. szám, Közigazgatási ügyszak 92. sz. alatt.

¹³ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 5. szám, Közigazgatási ügyszak 75. sz. alatt.

¹⁴ A kérdést l.: Hírlevél VIII. évfolyam 11. szám, Közigazgatási ügyszak 218. sz. alatt.

irányelv, valamint a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett ágazati szabályozó hatóság az ilyen magatartások szankcionálására nem rendelkezik hatáskörrel.

168. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. május 23-i ítélete (a Verwaltungsgericht Oldenburg [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — ReFood GmbH & Co. KG kontra Landwirtschaftskammer Niedersachsen (C-634/17. sz. ügy)¹⁵

A hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikke (3) bekezdésének d) pontját akként kell értelmezni, hogy a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) hatálya alá tartozó állati melléktermékek szállítása nem tartozik az 1013/2006 rendelet hatálya alá, azon esetek kivételével, amelyekben az 1069/2009 rendelet kifejezetten előírja az 1013/2006 rendelet alkalmazását.

169. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. május 23-i ítélete (a Verwaltungsgerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Mohammed Bilali kontra Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (C-720/17. sz. ügy)¹⁶

A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 19. cikkének a 16. cikkével összefüggésben értelmezett (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tagállamnak vissza kell vonnia a kiegészítő védelmi jogállást abban az esetben, ha e jogállást oly módon adta meg, hogy az arra vonatkozó feltételek nem teljesültek, és olyan tényeket vett alapul, amelyek a későbbiekben tévesnek bizonyultak, és e visszavonásra annak ellenére is köteles, hogy az érintett személynek nem róható fel, hogy az említett tagállamot a jogállás megadása alkalmával félrevezette volna.

170. A Bíróság (kilencedik tanács) 2019. június 4-i végzése (a Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) kontra Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA (C-425/18. sz. ügy)¹⁷

Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 45. cikke (2) bekezdése első albekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügyben szóban forgó, amelyet úgy értelmeznek, mint amely a gazdasági szereplő által „szakmai tevékenységének gyakorlása során” elkövetett „súlyos kötelezettségzegés” köréből kizárja a versenyjogi szabályok azon megsértését magában foglaló magatartásokat, amelyeket a nemzeti versenyhatóság bíróság által helybenhagyott határozattal állapított meg és szankcionált, és amely megakadályozza az ajánlatkérő szervezetek abban, hogy az ilyen jogsértést önállóan értékelhessék az érintett gazdasági szereplőnek a közbeszerzési eljárásból való esetleges kizárása céljából.

¹⁵ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 3. szám, Közigazgatási ügyszak 32. sz. alatt.

¹⁶ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 4. szám, Közigazgatási ügyszak 68. sz. alatt.

¹⁷ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 12. szám, Közigazgatási ügyszak 222. sz. alatt.

171. A Bíróság (kilencedik tanács) 2019. június 4-i végzése (a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Pólus Vegas Kft. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (C-665/18. sz. ügy)¹⁸

Az EUMSZ 56. cikket a 2015. június 11-i Berlington Hungary és társai ítélet (C-98/14, EU:C:2015:386) összefüggésében úgy kell értelmezni, hogy a pénznyerő automaták valamely tagállamban történő működtetésével kapcsolatban a határokon átnyúló helyzet fennállása nem vélelmezhető kizárólag azon az alapon, hogy az így kínált játéklehetőségeket más tagállamokból érkező európai uniós polgárok is igénybe vehetik.

172. A Bíróság (negyedik tanács) 2019. június 5-i ítélete (a Cour d'appel de Bruxelles [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Skype Communications Sàrl kontra Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (C-142/18. sz. ügy)¹⁹

A 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) 2. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azt a szolgáltatást, amelyet egy szoftver fejlesztője olyan, Voice over Internet Protocol (VoIP) (internetprotokoll alapú hangátvitel [VoIP]) szolgáltatást nyújtó funkcióval biztosít, amely lehetővé teszi a felhasználó számára a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton (PSTN) keresztül egy nemzeti telefonszámozási tervben szereplő, vezetékes vagy mobilszám végberendezésről történő hívását, e rendelkezés értelmében „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak” kell minősíteni, amennyiben az említett szolgáltatás nyújtása egyrészt a fejlesztő díjazásával, másrészt azzal jár együtt, hogy a fejlesztő megállapodásokat köt a hívásoknak a nyilvános kapcsolt telefonhálózatra való átvitelére és végződtetésére szabályszerűen felhatalmazott távközlésszolgáltatás-nyújtókkal.

173. A Bíróság elnökének 2019. június 5-i végzése (a Handelsgericht Wien [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-244/19. sz. ügy)²⁰

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

174. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 6-i ítélete (a Grondwettelijk Hof [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S. kontra Ministerraad (C-264/18. sz. ügy)²¹

A kérdés vizsgálata nem tárt fel olyan körülményt, amely az egyenlő bánásmód és a szubszidiaritás elvére, valamint az EUMSZ 49. és EUMSZ 56. cikkekre tekintettel érinthetné a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikke c) pontja és d) pontjának i., ii., és v. alpontja rendelkezéseinek érvényességét.

175. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 12-i ítélete (a Sąd Najwyższy [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i

¹⁸ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 5. szám, Közigazgatási ügyszak 64. sz. alatt.

¹⁹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 6. szám, Közigazgatási ügyszak 102. sz. alatt.

²⁰ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 6. szám, Közigazgatási ügyszak 128. sz. alatt.

²¹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 9. szám, Közigazgatási ügyszak 160. sz. alatt.

Konsumentów kontra Orange Polska S. A. (C-628/17. sz. ügy)²²

A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének j) pontját, valamint 8. és 9. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az, ha a kereskedő távközlési szolgáltatások nyújtásáról szóló szerződések megkötése vagy módosítása során olyan modellt alkalmaz, mint például az alapeljárás tárgyát képező modell, amelynél a fogyasztónak a végleges üzleti döntést a szerződésmintákat kézbesítő futár jelenlétében kell meghoznia, anélkül hogy a futár jelenlétében zavartalanul megismerhetné e szerződésminta tartalmát,

- *nem minősül minden körülmények között agresszív kereskedelmi gyakorlatnak;*
- *nem minősül nem megengedett befolyásolás útján megvalósuló agresszív kereskedelmi gyakorlatnak pusztán abból eredően, hogy a fogyasztó nem kapta meg előzetesen és személyre szabott módon — nevezetesen az e-mail-címére vagy lakcímére — valamennyi szerződésmintát, ha e fogyasztónak a futár látogatása előtt volt lehetősége azok tartalmát megismerni, és*
- *nem megengedett befolyásolás útján megvalósuló agresszív kereskedelmi gyakorlatnak minősül, különösen akkor, ha a kereskedő vagy a futár tisztességtelen magatartást tanúsít, amellyel olyan nyomást gyakorol a fogyasztóra, amely a fogyasztó választási szabadságát jelentősen korlátozza, ilyen például a fogyasztót kényelmetlen helyzetbe hozó vagy a meghozandó üzleti döntéssel kapcsolatos gondolkodását megzavaró magatartás.*

176. A Bíróság (első tanács) 2019. június 12-i ítélete (a Conseil d'État [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Compagnie d'entreprises CFE SA kontra Région de Bruxelles-Capitale (C-43/18. sz. ügy)²³

A bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (2) és (4) bekezdését akként kell értelmezni, hogy — a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatokra is figyelemmel — az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan rendelet, amelyben egy tagállam különleges természetmegőrzési területet (KTT) jelöl ki, valamint megőrzéssel kapcsolatos célkitűzéseket és bizonyos megelőző intézkedéseket határoz meg, nem tartozik azon „tervek és programok” körébe, amelyek esetében kötelező a környezeti hatások vizsgálata.

177. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. június 12-i ítélete (a Tribunal Supremo [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Oro Efectivo SL kontra Diputación Foral de Bizkaia (C-185/18. sz. ügy)²⁴

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvet, illetve az adósemlegesség elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a vagyónátruházásokat sújtó, a hozzáadottérték-adótól eltérő, közvetett adó hatálya alá vonja a magas arany- vagy más nemesfémtartalommal rendelkező tárgyak valamely vállalkozás általi beszerzését, amennyiben e vagyontárgyak az említett vállalkozás gazdasági tevékenységét szolgálják, amely vállalkozás e vagyontárgyak feldolgozása és a kereskedelmi forgalomba való visszavezetése céljából azokat nemesfémből készült tömböket vagy különböző tárgyakat készítő más vállalkozásoknak értékesíti tovább.

²² A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 4. szám, Közigazgatási ügyszak 48. sz. alatt.

²³ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 4. szám, Közigazgatási ügyszak 72. sz. alatt.

²⁴ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 6. szám, Közigazgatási ügyszak 107. sz. alatt.

178. A Bíróság (első tanács) 2019. június 12-i ítélete (a Conseil d'État [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Terre wallonne ASBL kontra Région wallonne (C-321/18. sz. ügy)²⁵

A bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (2) és (4) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan rendelet, amelyben egy tagállami szerv regionális szinten, megőréssel kapcsolatos olyan célkitűzéseket rögzít a Natura 2000 hálózata tekintetében, amelyek tájékoztató jellegűek, míg a területek vonatkozásában a megőréssel kapcsolatos célkitűzések normatív jellegűek, nem tartozik az említett irányelv értelmében vett azon „tervek és programok” körébe, amelyek esetében kötelező a környezeti hatások vizsgálata.

179. A Bíróság (negyedik tanács) 2019. június 13-i ítélete (az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Google LLC kontra Bundesrepublik Deutschland (C-193/18. sz. ügy)²⁶

A 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („keretirányelv”) 2. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan webalapú e-mail-szolgáltatás, amely nem foglal magában internet-hozzáférést, mint például a Google LLC által nyújtott Gmail-szolgáltatás, nem teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll, és ezért nem minősül az említett rendelkezés értelmében vett „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak”.

180. A Bíróság (második tanács) 2019. június 13-i ítélete (a Gerechtshof 's-Hertogenbosch [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — IO kontra Inspecteur van de rijksbelastingdienst (C-420/18. sz. ügy)²⁷

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 9. és 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy nem végez önállóan gazdasági tevékenységet egy alapítvány felügyelőbizottságának olyan tagja, mint az alapeljárás felperese, aki — jóllehet semmilyen alá- és fölérendeltségi viszony nem köti ezen alapítvány ügyvezető szervéhez, és nem köti ilyen viszony az említett alapítvány felügyelőbizottságához sem az e bizottsági tagi tevékenységének gyakorlása tekintetében — nem a saját nevében, nem a saját javára és nem a saját felelősségére, hanem ugyanezen bizottság javára és felelősségére jár el, és egyáltalán nem viseli a tevékenységéből eredő gazdasági kockázatot, mivel rögzített díjazásban részesül, amely nem függ sem az üléseken való részvételétől, sem pedig az általa ténylegesen teljesített munkaóráktól.

181. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 13-i ítélete (a Conseil d'État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Copebi SCA kontra Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (C-505/18. sz. ügy)²⁸

A Franciaország által a gyümölcs- és zöldségágazatban végrehajtott „kampánytervekről” szóló, 2009. január 28-i 2009/402/EK bizottsági határozatot úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed a gyümölcs-, a zöldség- és kertészeti ágazattal foglalkozó országos szakmaközi hivatal (Oniflor) által a bigarreaucseresznye-ipari mezőgazdasági bizottság (CEBI) részére folyósított, és az e bizottság tagjainak minősülő termelői csoportok által az édescseresznye-ipari termelők részére nyújtott támogatásokra, jóllehet egyrészt ez a bizottság nem szerepel az e határozat 15. pontjában említett nyolc mezőgazdasági bizottság között, másrészt pedig e támogatásokat a határozatban bemutatott

²⁵ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 8. szám, Közigazgatási ügyszak 156. sz. alatt.

²⁶ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 7. szám, Közigazgatási ügyszak 113. sz. alatt.

²⁷ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 10. szám, Közigazgatási ügyszak 202. sz. alatt.

²⁸ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 11. szám, Közigazgatási ügyszak 218. sz. alatt

finanszírozási mechanizmustól eltérően kizárólag az Oniflhor által nyújtott támogatásokból finanszírozták, nem pedig a termelők önkéntes hozzájárulásaiból.

182. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2019. június 19-i ítélete (a First-tier Tribunal [Tax Chamber] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — C & J Clark International Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (C-612/16. sz. ügy)²⁹

1) *A Bíróság elé terjesztett, érvényességgel kapcsolatos kérdések vizsgálata nem tárt fel semmiféle olyan elemet, amely befolyásolhatná a Kínai Népköztársaságból származó és a Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., a Buildyet Shoes Mfg., a DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, a Dongguan Stella Footwear Co. Ltd, a Dongguan Taiway Sports Goods Limited, a Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., a Jianle Footwear Industrial, a Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, a Synfort Shoes Co. Ltd., a Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., a Wei Hao Shoe Co. Ltd., a Wei Hua Shoe Co. Ltd., a Win Profile Industries Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint az Európai Unió Bírósága C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletének végrehajtásáról szóló, 2016. augusztus 18-i (EU) 2016/1395 bizottsági végrehajtási rendelet érvényességét és a Vietnamból származó és a Best Royal Co. Ltd, a Lac Cuong Footwear Co., Ltd, a Lac Ty Co., Ltd, a Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), a VMC Royal Co Ltd, a Freetrend Industrial Ltd és a vele kapcsolatban álló Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, a Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, a General Shoes Ltd, a Golden Star Co, Ltd, a Golden Top Company Co., Ltd, a Kingmaker Footwear Co. Ltd, a Tripos Enterprise Inc., a Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint a Bíróság által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról szóló, 2016. szeptember 13-i (EU) 2016/1647 bizottsági végrehajtási rendelet érvényességét.*

2) *A 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámcodek létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 221. cikkének (3) bekezdésében előírt elvülési szabályozás alkalmazandó a jelen ítélet rendelkező részének 1. pontjában említett végrehajtási rendeletekkel kivetett dömpingellenes vámok beszedésére.*

183. A Bíróság (első tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Skatteverket kontra Memira Holding AB (C-607/17. sz. ügy)³⁰

1) *Valamely külföldi illetőségű leányvállalat veszteségeinek a 2005. december 13-i Marks & Spencer ítélet (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. pontja értelmében vett végleges jellegének értékelése szempontjából az a körülmény, hogy a leányvállalat székhelye szerinti tagállam egyesülés esetén nem teszi lehetővé egy társaság veszteségeinek egy másik jogalanyra történő átruházását, noha ilyen átruházásról az anyavállalat székhelye szerinti tagállam a belföldi illetőségű vállalkozások egyesülése esetén rendelkezik, nem döntő jelentőségű, kivéve ha az anyavállalat bizonyítja, hogy lehetetlen számára e veszteségek felhasználása oly módon, különösen átruházás útján, hogy azokat harmadik fél adójogi szempontból a következő adózási időszakokban figyelembe vegye.*

2) *Amennyiben az első kérdésben említett körülmény relevánssá válik, nincs jelentősége annak a ténynek, hogy abban az időpontban a leányvállalat székhelye szerinti tagállamban nem létezik olyan más jogalany, amely e veszteségeket egyesülés esetén levonhatta volna, ha ilyen levonás engedélyezett lett volna.*

²⁹ A kérdést l.: Hírlevél VIII. évfolyam 3. szám, Közigazgatási ügyszak 45. sz. alatt.

³⁰ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 2. szám, Közigazgatási ügyszak 24. sz. alatt.

184. A Bíróság (első tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Skatteverket kontra Holmen AB (C-608/17. sz. ügy)³¹

1) A külföldi illetőségű leányvállalat végleges veszteségeinek a 2005. december 13-i Marks & Spencer ítélet (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. pontja szerinti fogalma nem alkalmazandó a közvetett leányvállalatra, kivéve, ha a cégcsoportkedvezményt kérő anyavállalat és a véglegesnek tekinthető veszteségeket felhalmozó közvetett leányvállalat között elhelyezkedő valamennyi köztes társaság ugyanabban a tagállamban rendelkezik székhellyel.

2) A valamely külföldi illetőségű leányvállalat veszteségeinek a 2005. december 13-i Marks & Spencer ítélet (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. pontjának értelmében vett végleges jellegének megállapítása során az a körülmény, hogy az a tagállam, amelyben a leányvállalat székhellyel rendelkezik, nem teszi lehetővé valamely társaság veszteségeinek egy másik adóalany részére a felszámolás évében történő átruházását, nem döntő jelentőségű, kivéve ha az anyavállalat bizonyítja, hogy nincs lehetősége e veszteségek felhasználására oly módon, hogy többek között átruházás révén azokat egy harmadik személy a jövőbeli adózási időszakok tekintetében figyelembe vegye.

3) Abban a feltételezett helyzetben, ha az e rendelkező rész 2. pontjában említett körülmény relevánssá válik, nincs jelentősége annak, hogy a véglegesnek minősíthető veszteségeket felhalmozó leányvállalat székhelye szerinti állam szabályozása milyen mértékben járt azzal a következménnyel, hogy a veszteségek egy részét nem lehetett a veszteséges leányvállalat vagy az ugyanazon cégcsoport részét képező más jogalany folyó nyereségébe beszámítani.

185. A Bíróság (negyedik tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Tribunale Amministrativo Regionale della Campania [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Meca Srl kontra Comune di Napoli (C-41/18. sz. ügy)³²

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 57. cikke (4) bekezdésének c) és g) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében egy olyan, valamely ajánlatkérő hatóság által hozott határozattal szemben bírósághoz benyújtott kereset, amely határozatban a teljesítés során bekövetkezett súlyos kötelezettségszegések okán felmondásra kerül egy közbeszerzési szerződés, meggátolja az új ajánlattételi felhívást közzétevő ajánlatkérő hatóságot abban, hogy az ajánlattevők kiválasztásának szakaszában bármely módon értékelje az e felmondás által érintett gazdasági szereplő megbízhatóságát.

186. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Verwaltungsgericht Berlin [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland (C-682/17. sz. ügy)³³

1) A 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87 európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének u) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan létesítményt, mint amilyenről az alapeljárásban szó van, amely az ezen irányelv I. melléklete szerinti „20 [megawattot (MW)] meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel [rendelkező létesítményekben történő tüzelőanyag-égetési tevékenységet]” keretében elsősorban a saját szükségletei ellátására termel villamos energiát, e rendelkezés értelmében „villamosenergia-termelőnek” kell minősíteni abban az esetben, ha ez a létesítmény egyrészt egyidejűleg olyan anyagot is gyárt, amely nem tartozik e melléklet hatálya alá, másrészt pedig a termelt villamos energia bizonyos — adott esetben csekély —

³¹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 2. szám, Közigazgatási ügyszak 25. sz. alatt.

³² A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 5. szám, Közigazgatási ügyszak 82. sz. alatt.

³³ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 4. szám, Közigazgatási ügyszak 54. sz. alatt.

részét ellenérték fejében, folyamatosan átadja a közcélú villamos hálózat számára, amelyhez az említett létesítménynek műszaki okokból állandó jelleggel kell csatlakoznia.

2) A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87 irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan létesítmény, mint amilyenről az alapeljárásban szó van, amennyiben a 2003/87 irányelv 3. cikkének u) pontja értelmében „villamosenergia-termelőnek” minősül, nem jogosult arra, hogy az ezen irányelv I. melléklete szerinti, „20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel [rendelkező létesítményekben történő tüzelőanyag-égetési tevékenységet]” keretében termelt hő alapján ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységeket kapjon abban az esetben, ha az ilyen hő a villamosenergia-termeléstől eltérő célokra használják fel, mivel az ilyen létesítmény nem felel meg az említett irányelv 10a. cikkének (4) és (8) bekezdésében foglalt feltételeknek.

187. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (az Augstākā tiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — „Oribalt Rīga” SIA, korábban „Oriola Rīga” SIA kontra Valsts ieņēmumu dienests (C-1/18. sz. ügy)³⁴

1) Az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 30. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az áruk — amilyenek az alapeljárásban szóban forgó gyógyszerek — vámértékét az e rendelkezés szerinti következtetési módszerrel számítják ki, a „hasonló áruk” azonosítása érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak figyelembe kell vennie valamennyi releváns tényezőt, így ezen áruk összetevőit és azt is, hogy a hatásukat illetően felválthatóak-e egymással, illetve hogy a kereskedelemben egymást kölcsönösen helyettesítik-e, és ennek érdekében részletes értékelést kell folytatnia, figyelembe véve minden olyan tényezőt, amely befolyásolhatja az említett áruk tényleges gazdasági értékét, beleértve az importált áru és a gyártója piaci helyzetét is.

2) A 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az importált áruk egységárának a 82/97 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti meghatározásakor a 2454/93 rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt 90 napos határidő, amelyen belül az importált árukat az Európai Unióban értékesíteni kell, szigorú határidőnek minősül.

3) A 82/97 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az importált áruk vámértékének az e rendelkezés szerinti kiszámítása során nem vehetők figyelembe az áruk értékesítési árával kapcsolatos engedmények.

188. A Bíróság (harmadik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Curtea de Apel București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Grup Servicii Petroliere SA kontra Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (C-291/18. sz. ügy)

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 148. cikkének a) és c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az abban szereplő „a nyílt tengeren közlekedő hajó” kifejezés nem alkalmazható az olyan úszó munkagépek értékesítésére, mint az alapügy tárgyát képező nyílt tengeri önmelő fűrótorony, amelyeket elsődlegesen mozdulatlan helyzetben használnak tengeri szénhidrogéntelepek kiaknázására.

³⁴ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 4. szám, Közigazgatási ügyszak 70. sz. alatt.

189. A Bíróság (első tanács) 2019. június 26-i ítélete (a Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Lies Craeynest és társai kontra Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer (C-723/17. sz. ügy)³⁵

1) Az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdésével, valamint a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló, 2008. május 21-i 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. és 7. cikkével összefüggésben értelmezett EUSZ 4. cikk (3) bekezdését és EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését akként kell értelmezni, hogy az ezen irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említett határértékek túllépésével közvetlenül érintett magánszemélyek által e célból benyújtott kérelem alapján eljáró nemzeti bíróság feladata vizsgálni, hogy a valamely adott zónában található mintavételi pontokat az említett irányelv III. melléklete B. szakaszának 1. a) pontjában előírt kritériumoknak megfelelően állították-e fel, és ha nem ez a helyzet, e bíróság feladata megtenni a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal szemben minden intézkedést — például kötelezést tartalmazó végzést hozni, amennyiben a nemzeti jog ilyet előír — annak érdekében, hogy a mintavételi pontokat e kritériumoknak megfelelően helyezzék el.

2) A 2008/50 irányelv 13. cikkének (1) bekezdését és 23. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az ezen irányelv XI. mellékletében a naptári évre számított átlagszámítási időszak tekintetében rögzített valamely határérték túllépésének megállapítása céljából elegendő, ha egy elszigetelt mintavételi ponton az ezen értéket meghaladó szennyezési szintet mérnek.

190. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. június 27-i ítélete (a Grondwettelijk Hof [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries és társai kontra Ministerraad (C-597/17. sz. ügy)³⁶

1) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 132. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az az e rendelkezésben előírt adómentesség alkalmazását nem korlátozza az érintett tagállam jogszabályaiban szabályozott orvosi vagy paramedicinális hivatások gyakorlói által nyújtott szolgáltatásokra.

2) A 2006/112 irányelv III. mellékletének 3. és 4. pontjával összefüggésben értelmezett 98. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely eltérő bánásmódot teremt egyrészt a terápiás célú beavatkozások vagy kezelések során értékesített gyógyszerek és orvostechnikai eszközök, másrészt a kizárólag esztétikai célú beavatkozások vagy kezelések során értékesített gyógyszerek és orvostechnikai eszközök között azáltal, hogy ez utóbbiakat kizárja a hozzáadottérték-adó (hÉa) előbbiekre alkalmazandó kedvezményes mértéke alól.

3) Olyan körülmények között, mint amelyekről az alapügyben szó van, valamely nemzeti bíróság nem alkalmazhat olyan nemzeti rendelkezést, amely feljogosítja őt arra, hogy a megsemmisített jogi aktus bizonyos joghatásait fenntartsa a célból, hogy ideiglenesen fenntartsa az általa a 2006/112 irányelvvel összeegyeztethetetlennek nyilvánított nemzeti rendelkezések joghatását azoknak az ezen irányelvvel való megfeleléséig, egyrészt a célból, hogy csökkentse az e megsemmisítés visszaható hatályából eredő jogbizonytalanság kockázatait, másrészt pedig, hogy megakadályozza az említett irányelvvel összeegyeztethetetlen e rendelkezéseket megelőző nemzeti szabályozás alkalmazását.

³⁵ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 4. szám, Közigazgatási ügyszak 69. sz. alatt.

³⁶ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 2. szám, Közigazgatási ügyszak 21. sz. alatt.

191. A Bíróság (hetedik tanács) 2019. június 27-i ítélete (a Consiglio di Stato [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice kontra Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) (C-348/18. sz. ügy)³⁷

Az 1999. május 17-i 1256/1999/EK tanácsi rendelettel módosított, a tej- és tejtermékágazatban kiegészítő illeték megállapításáról szóló, 1992. december 28-i 3950/92/EGK tanácsi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely tagállam a fel nem használt mennyiségek újrakiosztása mellett dönt, ezen újrakiosztást a referenciamennyiségüket túllépő termelők között, az egyes termelők rendelkezésére álló referenciamennyiségekkel arányosan kell elvégezni.

Munkaügyi ügyszak

43. A Bíróság (második tanács) 2019. március 19-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Galicia [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Sindicato Nacional de CCOO de Galicia kontra Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega (C-293/18. sz. ügy)³⁸

1) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, 1999. március 18-án megkötött, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodást, és különösen annak 2. szakaszának 1. pontját és 3. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy az vonatkozik az olyan munkavállalókra, mint az alapügy tárgyát képező doktorandusz-hallgatói szerződések keretében alkalmazott személyzet.

2) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, 1999. március 18-án megkötött, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 4. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő végkielégítés fizetését a doktorandusz-hallgatói szerződések alapján foglalkoztatott, az alapügy tárgyát képezőkhöz hasonló munkavállalók részére, míg a határozatlan időre alkalmazott munkavállalók a munkaszerződésük objektív indokok miatt történő megszüntetése esetén végkielégítésben részesülnek.

44. A Bíróság elnökének 2019. április 3-i végzése (a Landesverwaltungsgericht Steiermark [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-50/18. sz. ügy)³⁹

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

45. A Bíróság (hatodik tanács tanács) 2019. április 10-i végzése (Tribunal Judicial da Comarca de Faro, Juízo do Trabalho de Portimão — Juiz 1 [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Rolibérica Lda kontra Autoridade para as Condições do Trabalho (C-834/18. sz. ügy)⁴⁰

A közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet 8. cikkének értelmében vett „heti pihenőidőnek” nem kell szükségképpen az említett rendelet 4. cikkének i) pontjában meghatározott „hét” folyamán véget érnie.

³⁷ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 9. szám, Közigazgatási ügyszak 173. sz. alatt.

³⁸ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 8. szám, Munkaügyi ügyszak 38. sz. alatt.

³⁹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 8. szám, Munkaügyi ügyszak 34. sz. alatt.

⁴⁰ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 4. szám, Munkaügyi ügyszak 20. sz. alatt.

46. A Bíróság elnökének 2019. április 11-i végzése (a Sąd Okręgowy w Gliwicach, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-437/18. sz. ügy)⁴¹

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

47. A Bíróság elnökének 2019. április 17-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Canarias [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-167/18. sz. ügy)⁴²

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

48. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2019. május 2-i végzése (Corte dei Conti [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-524/16. sz. ügy)⁴³

A Corte dei conti (számvevőszék, Olaszország) 2016. július 5-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemről nem szükséges határozni.

49. A Bíróság (hetedik tanács) 2019. május 15-i végzése (a Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — AQ és társai (C-789/18. sz. ügy) és ZQ (C-790/18. sz. ügy) kontra Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18. sz. ügy)⁴⁴

A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) által a 2018. november 7-i határozatokkal előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek nyilvánvalóan elfogadhatatlanok.

50. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. június 6-i ítélete (a Cour du travail de Liège [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — V kontra Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Intégrity ASBL (C-33/18. sz. ügy)⁴⁵

A 2009. szeptember 16-i 988/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 87. cikkének (8) bekezdését akként kell értelmezni, hogy annak a személynek, aki a 883/2004 rendelet alkalmazásának időpontjában munkavállalói tevékenységet folytatott valamely tagállamban és önálló vállalkozói tevékenységet egy másik tagállamban, tehát egyidejűleg mindkét tagállam szociális biztonságra vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartozott, nem kellett kifejezett kérelmet előterjesztenie annak érdekében, hogy a 988/2009 rendelettel módosított 883/2004 rendelet alapján alkalmazandó jogszabályok hatálya alá tartozzon.

⁴¹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 12. szám, Munkaügyi ügyszak 56. sz. alatt.

⁴² A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 7. szám, Munkaügyi ügyszak 27. sz. alatt.

⁴³ A kérdést l.: Hírlevél VIII. évfolyam 2. szám, Munkaügyi ügyszak 3. sz. alatt.

⁴⁴ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 4. szám, Munkaügyi ügyszak 18. sz. alatt.

⁴⁵ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 4. szám, Munkaügyi ügyszak 10. sz. alatt.

51. A Bíróság (második tanács) 2019. június 12-i végzése (a Tribunal Supremo [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — María Teresa Aragón Carrasco és társai kontra Administración del Estado (C-367/18. sz. ügy)⁴⁶

1) *Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, a határozott ideig tartó munkaviszonyról 1999. március 18-án kötött keretmegállapodás 4. szakaszának 1. pontját akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a bizalmi vagy különleges tanácsadási jellegűnek minősülő feladatokat ellátó kiegészítő alkalmazottakként foglalkoztatott, az alapeljáráásban érintettekhez hasonló munkavállalók részére a jogviszonyuk szabadon történő megszüntetése alkalmával nem rendelkezik semmilyen végkielégítés fizetéséről, miközben a határozatlan időre foglalkoztatott szerződéses alkalmazottak részére a munkaszerződésük objektív okból történő megszüntetése alkalmával végkielégítés jár.*

2) *A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) által előterjesztett második és harmadik kérdés nyilvánvalóan elfogadhatatlan.*

52. A Bíróság (harmadik tanács) 2019. június 13-i ítélete (az Areios Pagos [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Ellinika Nafpigeia AE kontra Panagiotis Anagnostopoulos és társai (C-664/17. sz. ügy)⁴⁷

A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelvet — különösen 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját — úgy kell értelmezni, hogy azt alkalmazni kell a termelési egység átruházására, amennyiben egyrészt az átadó, a kedvezményezett vagy a két személy együttesen az átadó gazdasági tevékenységének a kedvezményezett által történő folytatása céljából, de egyúttal az átadó felszámolás keretében történő megszűnése céljából is eljár, másrészt a szóban forgó egység, mivel nincs kapacitása ahhoz, hogy gazdasági céljait harmadik személyektől származó termelési tényezők igénybevétele nélkül érje el, nem teljesen autonóm; feltéve hogy — aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata — egyrészt tiszteletben tartják az uniós jog azon általános elvét, amelynek értelmében az átadó és a kedvezményezett nem juthat család és jogellenes módon a 2001/23 irányelvből származó előnyökhöz, másrészt az átruházott termelési egység számára elegendő garancia áll rendelkezésre annak érdekében, hogy biztosított legyen valamely harmadik fél termelési tényezőihez való hozzáférése, és ne függjön az utóbbi által egyoldalúan meghozott gazdasági döntésektől.

53. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2019. június 13-i ítélete (a Tribunal Judicial da Comarca de Faro [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Cátia Correia Moreira kontra Município de Portimão (C-317/18. sz. ügy)⁴⁸

1) *A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelvet — és különösen 2. cikke (1) bekezdésének d) pontját — úgy kell értelmezni, hogy az a személy, aki az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás értelmében szolgálati megbízásra vonatkozó szerződést kötött az átadóval, tekinthető „munkavállalónak”, következésképpen részesülhet az említett irányelv által biztosított védelemben, feltéve mindazonáltal, hogy e szabályozás őt munkavállalóként védi, és az átruházás időpontjában munkaszerződéssel rendelkezik, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.*

2) *A 2001/23 irányelvet az EUSZ 4. cikk (2) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az ezen irányelv értelmében vett átruházás esetén, és amennyiben a kedvezményezett települési önkormányzat, előírja az érintett munkavállalók számára*

⁴⁶ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 9. szám, Munkaügyi ügyszak 46. sz. alatt.

⁴⁷ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 2. szám, Munkaügyi ügyszak 6. sz. alatt.

⁴⁸ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 8. szám, Munkaügyi ügyszak 39. sz. alatt.

egyrészt, hogy versenyvizsga-eljárásban vegyenek részt, másrészt, hogy új jogviszonyt hozzanak létre a kedvezményezettel.

54. A Bíróság (második tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Daniel Ustariz Aróstegui kontra Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (C-72/18. sz. ügy)⁴⁹

Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, 1999. március 18-án megkötött, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 4. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, és amely az illetménykiegészítésben való részesülést a határozatlan idejű munkaszerződés keretében, kinevezett köztisztviselőként foglalkoztatott oktatóknak tartja fenn, kizárva különösen a közszolgálat szerződéses alkalmazottjaként határozott idejű munkaszerződés keretében foglalkoztatott oktatókat, amennyiben az említett kiegészítés folyósításának egyetlen feltétele meghatározott szolgálati idő eltöltése.

55. A Bíróság (harmadik tanács) 2019. június 20-i ítélete (az Arbeidsrechtbank Antwerpen [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Tine Vandebon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen kontra WTG Retail BVBA (C-404/18. sz. ügy)⁵⁰

A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az olyan helyzetben, amikor a magát nem alapuló hátrányos megkülönböztetés áldozatának tekintő személy panaszt nyújtott be, az őt ebben az összefüggésben támogató munkavállaló kizárólag akkor részesül védelemben a munkáltató által hozott megtorló intézkedésekkel szemben, ha e panasz vizsgálata során tanúként lépett fel és tanúvallomása megfelel az említett szabályozás által előírt alaki követelményeknek.

Polgári ügyszak

37. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. április 11-i végzése (a Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — OD kontra Ryanair DAC (C-646/18. sz. ügy)⁵¹

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 26. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható olyan esetben, mint az alapügy tárgyát képező eset is, amikor az alperes nem nyújtott be észrevételeket vagy nem jelent meg.

38. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. április 11-i végzése (az Općinski sud u Novom Zagrebu [Horvátország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Hrvatska radiotelevizija kontra TY (C-657/18. sz. ügy)⁵²

Az Európai Unió Bírósága nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel az Općinski sud u Novom Zagrebu (újzágربی városi bíróság, Horvátország) által előterjesztett kérdések megválaszolására.

⁴⁹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 6. szám, Munkaügyi ügyszak 20. sz. alatt.

⁵⁰ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 10. szám, Munkaügyi ügyszak 50. sz. alatt.

⁵¹ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 2. szám, Polgári ügyszak 6. sz. alatt.

⁵² A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 2. szám, Polgári ügyszak 7. sz. alatt.

39. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. május 15-i végzése (Az Amtsgericht Kamenz [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — MC kontra ND (C-827/18. sz. ügy)⁵³

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2007. október 30-án aláírt, az Európai Közösség nevében a 2008. november 27-i 2009/430/EK tanácsi határozattal jóváhagyott egyezmény 22. cikke 1. pontjának első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy nem minősül az e rendelkezés értelmében vett, „ingatlanon fennálló dologi jog vagy ingatlan bérlete, illetve haszonbérlete [tárgyát]” képező eljárásnak az ingatlan vevője által indított olyan eljárás, amely a harmadik személy által fizetett bérleti díj alapján az eladó által kapott összeg folyósítására irányul, miközben ez a vevő, jóllehet az említett összeg folyósításakor megszerezte az ingatlan használati jogát, még nem volt az alkalmazandó nemzeti jogszabályok alapján ipso iure tulajdonos.

40. A Bíróság (első tanács) 2019. május 23-i ítélete (a Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — WB által indított eljárás (C-658/17. sz. ügy)⁵⁴

1) Az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke (2) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a közjegyzők „bíróságnak” való minősítése szempontjából nincs döntő jelentősége annak, hogy valamely tagállam nem tette meg az e rendelkezésben foglalt, az igazságszolgáltatási feladatok e közjegyzők általi ellátására vonatkozó értesítést.

A 650/2012 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a közjegyző, aki az alapügyben szereplőhöz hasonló okiratot a közjegyzői eljárásban részt vevő összes fél közös kérelmére állítja ki, nem minősül „bíróságnak” e rendelkezés értelmében, és következésképpen e rendelet 3. cikke (1) bekezdésének g) pontját úgy kell értelmezni, hogy az ilyen okirat nem minősül e rendelkezés értelmében „határozatnak”.

2) A 650/2012 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének i) pontját úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló öröklési bizonyítvány, amelyet a közjegyző a közjegyzői eljárásban részt vevő összes fél közös kérelmére állít ki, e rendelkezés értelmében „közokiratnak” minősül, amelynek kiadásához csatolni lehet az e rendelet 59. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett, a 650/2012 rendeletben említett formanyomtatványok meghatározásáról szóló, 2014. december 9-i 1329/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet 2. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő formanyomtatványt.

41. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. június 6-i ítélete (a Szekszárdi Járásbíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Weil Ágnes kontra Gulácsi Géza (C-361/18. sz. ügy)⁵⁵

1) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 54. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan tagállami bíróságnak, amelyhez az eredetileg eljáró bíróság által meghozott határozat végrehajthatóságát igazoló tanúsítvány kiállítása iránti kérelmet nyújtottak be, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben, amelyben a végrehajthatandó

⁵³ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 4. szám, Polgári ügyszak 24. sz. alatt.

⁵⁴ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 5. szám, Polgári ügyszak 26. sz. alatt.

⁵⁵ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 10. szám, Polgári ügyszak 58. sz. alatt.

határozatot meghozó bíróság e határozat elfogadásakor nem határozott e rendelet alkalmazhatóságáról, meg kell vizsgálnia, hogy a jogvita e rendelet hatálya alá tartozik-e.

2) A 44/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan eljárás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelynek tárgya de facto élettársi kapcsolatból származó vagyoni jogviszonyok megszűnése, az ezen (1) bekezdés értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügyek” fogalmába, és ezáltal e rendelet tárgyi hatálya alá tartozik.

42. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 12-i ítélete (a Svea hovrätt [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Patent-och registreringsverket kontra Mats Hansson (C-705/17. sz. ügy)⁵⁶

A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, mint amellyel ellentétes az azzal a hatással járó lemondó nyilatkozatról rendelkező nemzeti szabályozás, hogy az összetett védjegy azon elemét, amelyre ez a nyilatkozat vonatkozik, ki kell zárni az e rendelkezés értelmében vett összetéveszthetőség fennállásának megállapítása szempontjából releváns tényezők átfogó vizsgálatából, vagy eleve mindig csekély jelentőséget kell tulajdonítani neki e vizsgálat során.

43. A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 13-i ítélete (az Amtsgericht Darmstadt [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — TopFit e.V., Daniele Biffi kontra Deutscher Leichtathletikverband e.V. (C-22/18. sz. ügy)⁵⁷

Az EUMSZ 18., az EUMSZ 21. és az EUMSZ 165. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely nemzeti sportszövetségnek az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan szabályzata, amelynek értelmében egy más tagállam állampolgárságával rendelkező európai uniós polgár, aki több éve abban a tagállamban él, amelyben e szövetség székhelye van, amelynek tagjaként ezen állampolgár amatőrként a síkfutás sportot űzi a szenior kategóriában, nem vehet részt a nemzeti bajnokságokon e sportágakban ugyanazon a jogcímen, mint a nemzeti sportolók, illetve csak „helyezésen kívül” vagy „helyezés nélkül” vehet részt, a döntőbe jutás, illetve az országos bajnoki cím elnyerésének lehetősége nélkül, kivéve, ha e szabályozást objektív és a jogszerűen követett célkitűzéssel arányos megfontolások igazolják, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

44. A Bíróság elnökének 2019. június 13-i végzése (a Tribunal d’instance de Sens [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-562/18. sz. ügy)⁵⁸

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

45. A Bíróság (második tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Tribunal Supremo [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Línea Directa Aseguradora SA kontra Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (C-100/18. sz. ügy)⁵⁹

A gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének első bekezdését akként kell értelmezni, hogy „a gépjármű forgalomban való részvétele” e rendelkezésben foglalt fogalma alá tartozik az olyan helyzet, mint amely az alapügyben szerepel, amikor egy ingatlan magángarázsában

⁵⁶ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 4. szám, Polgári ügyszak 19. sz. alatt.

⁵⁷ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 5. szám, Polgári ügyszak 27. sz. alatt.

⁵⁸ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 12. szám, Polgári ügyszak 76. sz. alatt.

⁵⁹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 6. szám, Polgári ügyszak 34. sz. alatt.

parkoló, szállítóeszköz funkciójának megfelelően használt gépjármű kigyulladt és tüzet okozott, amely tűz e gépjármű áramkörében keletkezett, és ezen ingatlanban kárt okozott, jöllehet az említett gépjárművet a tűz keletkezését megelőző több mint 24 órában nem mozdították el.

46. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2019. június 26-i ítélete (a Višje sodišče v Mariboru [Szlovénia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Aleš Kuhar, Jožef Kuhar kontra Addiko Bank d.d. (C-407/18. sz. ügy)⁶⁰

A tényleges érvényesülés elvének fényében úgy kell értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az a nemzeti bíróság, amely egy eladó vagy szolgáltató és egy fogyasztó között közjegyzői okirat formájában létrejött jelzáloghitel-szerződés végrehajtása iránti kérelem tárgyában jár el, sem a fogyasztó kérelmére, sem hivatalból nem rendelkezik annak lehetőségével, hogy megvizsgálja, hogy az ilyen okiratban foglalt szerződéses feltételek nem tisztességtelen jellegűek-e ezen irányelv értelmében, és hogy ennek alapján felfüggeszse a kért végrehajtást.

47. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. június 27-i ítélete (az Okresní soud v Českých Budějovicích [Cseh Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — RD kontra SC (C-518/18. sz. ügy)⁶¹

A nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról szóló, 2004. április 21-i 805/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a bíróság számára lehetetlennek bizonyul az alperes tartózkodási helyének megszerzése, a követelésre vonatkozó bírósági határozat — amelyet olyan tárgyalást követően hoztak, amelyen sem az alperes, sem pedig az eljárás lefolytatása érdekében kijelölt ügygondnok nem jelent meg — nem ismerhető el európai végrehajtható okiratként.

Gazdasági ügyszak

34. A Bíróság elnökének 2019. április 5-i végzése (a Landesgericht Korneuburg [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-758/18. sz. ügy)⁶²

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

35. A Bíróság elnökének 2019. április 12-i végzése (a Landesgericht Korneuburg [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-643/18. sz. ügy)⁶³

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

36. A Bíróság (kilencedik tanács) 2019. május 16-i végzése (a Vilniaus apygardos teismas [Litvánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — TE, UD, YB, ZC kontra Luminor Bank AB (C-8/18. sz. ügy)⁶⁴

A pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti

⁶⁰ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 9. szám, Polgári ügyszak 56. sz. alatt.

⁶¹ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 11. szám, Polgári ügyszak 70. sz. alatt

⁶² A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 4. szám, Gazdasági ügyszak 18. sz. alatt.

⁶³ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 2. szám, Gazdasági ügyszak 8. sz. alatt.

⁶⁴ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 5. szám, Gazdasági ügyszak 22. sz. alatt.

és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet, valamint a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv úgy kell értelmezni, hogy azok nem alkalmazhatók a hitelkötelezettségek olyan megszerzéseire, mint amelyek az alapeljárásban szerepelnek, mivel ezen ügyletekre 2007. november 1-je előtt került sor.

Nyilvánvalóan elfogadhatatlan az első és a második kérdés, amennyiben azok az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról szóló, 2001. május 28-i 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre, a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre, valamint az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. november 4-i európai parlamenti és tanácsi irányelvre, továbbá a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a tájékoztatókban foglalt információk formátuma, az információk hivatkozással történő beépítése, a tájékoztatók közzététele és a reklámok terjesztése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. április 29-i 809/2004/EK bizottsági rendeletre vonatkozik.

37. A Bíróság (hatodik tanács) 2019. május 23-i végzése (a Monomeles Protodikeio Serron [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-105/19. sz. ügy)⁶⁵

A Monomeles Protodikeio Serron (a szerzeszi egyesbíróság, Görögország) által a 2019. január 11-i határozatban előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

38. A Bíróság (hetedik tanács) 2019. június 5-i ítélete (a Budai Központi Kerületi Bíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — GT kontra HS (C-38/17. sz. ügy)⁶⁶

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, 4. cikkének (2) bekezdését és 6. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes valamely tagállam azon szabályozása, amelynek alapján — ahogyan azt e tagállam legfelső szintű bírósága értelmezi — nem minősül semmisnek a devizában nyilvántartott azon kölcsönszerződés, amely jöllehet megjelöli a fogyasztó finanszírozási kérelmének megfelelő, belföldi pénzben kifejezett összeget, nem tartalmazza a devizakölcsön végleges összegének meghatározása szempontjából ezen összegre alkalmazandó árfolyamot, ezzel együtt pedig az egyik feltételében előírja, hogy ezt az árfolyamot a hitelező a szerződés megkötését követően külön dokumentumban fogja meghatározni,

— amennyiben e feltételt a 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban világosan és érthetően fogalmazták meg, vagyis a kölcsön tárgyát képező teljes összeg számítási mechanizmusát, valamint az alkalmazandó árfolyamot átlátható módon feltüntették annak érdekében, hogy a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó pontos és érthető szempontok alapján értékelhesse a szerződésből eredően őt érintő gazdasági következményeket, köztük különösen a kölcsönének teljes költségét, vagy ha előtűnik, hogy az említett feltételt nem világosan és érthetően fogalmazták meg,

⁶⁵ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam 5. szám, Gazdasági ügyszak 26. sz. alatt.

⁶⁶ A kérdést l.: Hírlevél VIII. évfolyam 7. szám, Gazdasági ügyszak 19. sz. alatt.

— amennyiben az említett feltétel ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében nem tisztességtelen, vagy ha tisztességtelen, az érintett szerződés a 93/13 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően e feltétel kihagyásával is teljesíthető.

39. A Bíróság (első tanács) 2019. június 6-i ítélete (a Justice de Paix du canton de Visé [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Michel Schyns kontra Belfius Banque SA (C-58/18. sz. ügy)

1) A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely előírja a hitelezők vagy a hitelközvetítők számára az általuk rendszerint ajánlott hitelmegállapodások keretein belül a legmegfelelőbb típusú és összegű hitel megkeresésének kötelezettségét, figyelembe véve a fogyasztónak a hitelmegállapodás megkötése időpontjában fennálló pénzügyi helyzetét és a hitel célját.

2) A 2008/48 irányelv 5. cikkének (6) bekezdését, valamint 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a hitelező számára előírja, hogy tartózkodjon a hitelmegállapodás megkötésétől, amennyiben a fogyasztó hitelképességére vonatkozó ellenőrzés végén nem tudja észszerűen megítélni, hogy a fogyasztó képes a tervezett megállapodásból eredő kötelezettségek teljesítésére.

40. A Bíróság (negyedik tanács) 2019. június 26-i ítélete (a juge de paix du troisième canton de Charleroi [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — André Moens kontra Ryanair Ltd (C-159/18. sz. ügy)

1) A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (14) és (15) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 5. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „rendkívüli körülmények” fogalmába tartozik az üzemanyag repülőtéri kifutópályán való jelenléte, amely a kifutópálya lezárását és következésképpen az e repülőtérrel induló vagy ide érkező légi járat jelentős késését okozza, amennyiben a szóban forgó üzemanyag nem az e járatot üzemeltető fuvarozó légi járművéből származik.

2) A 261/2004 rendelet (14) és (15) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 5. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az üzemanyag repülőtéri kifutópályán való és a kifutópálya lezárását okozó jelenlétét, amelynek „rendkívüli körülmény” jellege megállapítást nyert, olyan körülménynek kell tekinteni, amelyet minden észszerű intézkedés ellenére sem lehetett volna elkerülni e rendelkezés értelmében.

41. A Bíróság (tizedik tanács) 2019. április 11-i végzése (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Vanessa Gambietz kontra Erika Ziegler (C-131/18. sz. ügy)⁶⁷

A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben említett megfelelő kártérítésből le kell vonni az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében a hitelező számára elismert, 40 eurós átalányösszeget.

⁶⁷ A kérdést l.: Hírlevél IX. évfolyam 5. szám, Polgári ügyszak 33. sz. alatt.

Egyéb, magyar vonatkozású ügyek az Európai Bíróság előtt

XXIX. A Bíróság (nagytanács) 2019. június 24-i ítélete — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság (C-619/18. sz. ügy)

1) A Lengyel Köztársaság — mivel egyrészt a *Sąd Najwyższy* (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) bírúinak nyugdíjkorhatárát csökkentő intézkedésnek az e bíróságra 2018. április 3. előtt kinevezett, hivatalban lévő bírákra való alkalmazásáról rendelkezett, másrészt az említett bíróság bírái aktív szolgálatának az újonnan megállapított nyugdíjkorhatáron túli meghosszabbítására vonatkozóan a köztársasági elnök számára diszkrecionális jogkört biztosított — nem teljesítette az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Lengyel Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

3) Magyarország maga viseli saját költségeit.

XXX. A Törvényszék 2019. június 27-i ítélete — Magyarország kontra Bizottság (T-20/17. sz. ügy)⁶⁸

1) A Törvényszék a Magyarország által a reklámbevétel adózására vonatkozóan végrehajtott SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) intézkedésről szóló, 2016. november 4-i (EU) 2017/329 bizottsági határozatot megsemmisíti.

2) Az Európai Bizottság viseli a saját költségeit, valamint a Magyarország részéről felmerült költségeket, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.

3) A Lengyel Köztársaság maga viseli saját költségeit.

A Kúria uniós jogi tárgyú határozatai

Büntető ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Közigazgatási ügyszak

Kfv.II.37.811/2015/5.

A nemzeti letelepedési engedélyt vissza kell vonni, ha a kérelmező az engedély megszerzése érdekében a hatósággal valótlán tényről közöl.

A letelepedési engedély a harmadik országbeli állampolgár által megszerezhető tartózkodási engedélyek közül a legmagasabb szintű, egyben azoktól minőségét illetően is eltér. A bírói ítéletek rendre visszaigazolják azt a jogalkotói célt, amelyet a 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) IV. fejezetéhez, a letelepedésre vonatkozó szabályokhoz fűzött indokolásban fogalmazott meg, miszerint „alapvető társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy csak az a személy kaphasson letelepedési engedélyt, aki magyarországi egzisztenciáját képes megteremteni, létfenntartásáról megfelelően tud gondoskodni”.

A Kúria megjegyezte, hogy a fentiek egybecsengenek a 2003/109/EK irányelvben foglaltakkal, ennek megfelelően az uniós és a hazai elvárás azonos, a letelepedési kérelmet előterjesztő személyeknek stabil anyagi háttérrel kell rendelkezniük, amely egyfelől folyamatos, a mindennapi kiadásokat teljesszórően fedező bevételt, másfelől többnyire vagyon (készpénz, ingó, ingatlan) tárgyokban

⁶⁸ A kérdést l.: Hírlevél VIII. évfolyam 4. szám, Egyéb, magyar vonatkozású ügyek az Európai Bíróság előtt, III. sz. alatt.

megjelenő biztonsági tartalékot jelent. A felperes sem vitatta, hogy a letelepedési kérelmét ilyen keresőtevékenységből származó munkabérré, mint bevételre alapozta. A keresőtevékenységből származó bevétel csak akkor számíthat a letelepedés, mint a legmagasabb szintű tartózkodási engedély alapjául szolgáló megélhetés igazolására, ha tényleges munkavégzésből származik, mely jogértelmezést a kiforrott bírói gyakorlat is igazolt.

A Harm.tv. 20.§ (1) bekezdése alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes nem tett eleget a fenti jogszabályhely által előírt feltételnek, amely tényleges munkavégzést kíván, és melynek teljesülését az idegenrendészeti hatóság vizsgálni jogosult és egyben köteles [Vhr. 67.§], ennek folytán a felperes által hivatkozott hatáskör elvonás nem valósult meg. A felperes magyarországi tartózkodásához a munkavállalási cél nem szolgálhat pusztán ürügyül, ebben az esetben a munkavállalásnak valósnak kell lennie. Az alperes az ismételt tényállás tisztázása során elvégzett eljárási cselekmények útján helytállóan állapította meg azt, hogy a felperes egy olyan cég alkalmazottja, amely a megjelölt munkakörben valójában csak „papíron” foglalkoztatja a felperest. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra alapította döntését, hogy a felperesnek folyamatos munkaviszonya volt, mivel önmagában a munkaviszony megléte nem igazolja a letelepedési feltétel teljesülését. A hatóság által megállapított tényállást a felperes nem tudta cáfolni, sőt, részben maga erősítette meg nyilatkozatában.

A Kúria egyetértett azzal, hogy a felperes a letelepedési engedély megszerzése érdekében a nem valós munkavégzés folytán szerzett jövedelemre való hivatkozással a hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, megvalósult a Harm.tv. 37.§ (2) bekezdés a) pontjában leírt tényállás. Ennek folytán a hatóság jogszerűen vonta vissza a felperes számára kiadott nemzeti letelepedési engedélyt.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Polgári ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Emberi jogi közlemények

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának magyar vonatkozású ítéletei

Az adott időszakban nem vált véglegessé ilyen határozat.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának kiemelten fontos ítéletei

Az adott időszakban nem vált véglegessé ilyen határozat.

A Kúria emberi jogi vonatkozású határozatai

Büntető ügyszak

Bpkf.III.888/2019/2.

A hozzátartozó sérelmére elkövetett, három okból minősülő élet elleni bűncselekménnyel vádolt vádlottal szemben büntügyi felügyelet fenntartása még kedvező személyi körülmények mellett, a jelentős időmúlás ellenére is indokolt.

Törvényesen járt el az Ítéletábrla, amikor a vádlott büntügyi felügyeletének indokoltságát – annak a kényszerintézkedés vádemelést követő, ismételt elrendelése után egy év elteltével – felülvizsgálta, és azt megalapozottan továbbra is fenntartotta.

A Kúria a szökés, elrejtőzés veszélye kapcsán elsőként arra mutatott rá, hogy e körben a vád tárgyává tett körülmények törvényi fenyegetettsége alapvető jelentőségű, de nem kizárólagosan figyelembe veendő, meghatározott mérték felett automatikusan a kényszerintézkedés kötelező alkalmazását maga után vonó körülmény. A bűnösség megállapítása esetén várható szabadságvesztés tartama, az azzal járó hátrány kétségkívül olyan körülmény, ami a vádlott döntéseire – személyi körülményeitől függően eltérő súllyal – hatással van; minél hosszabb a várható szabadságvesztés tartama, az annál nagyobb nyomatékkal hat abba az irányba, hogy az érintett az esetleges szabadságvesztés végrehajtása helyett az az előli szökés vagy elrejtőzés mellett határozzon. Ugyanakkor minden ügyben felmerülhetnek olyan konkrét, egyedi – személyi és tárgyi, az adott vádlottra, illetve az adott ügyben elbírálandó konkrét cselekményekre vonatkozó – körülmények, melyek ezt a veszélyt fokozzák, avagy ellenében hatnak, s ekként gyengítik.

Mindezek értékelésének eredménye pedig lehet a legsúlyosabb – a szökés, elrejtőzés veszélyét fizikailag megakadályozó – kényszerintézkedés, a letartóztatás, avagy annál enyhébb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés alkalmazása, illetve (a szökési veszély megszűnése esetén) akár a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés mellőzése is.

A két irányba ható körülmények nem csupán számának, hanem – elsődlegesen – a nyomatékának az egymáshoz viszonyított aránya alapján vonható következtetés arra, hogy az adott ügyben és a konkrét vádlott vonatkozásában a törvény szerint személyes szabadságot érintő kényszerintézkedést megalapozó veszély fennáll-e, és annak kiküszöbölése érdekében milyen fokú szabadságkorlátozást eredményező kényszerintézkedés alkalmazása szükséges és arányos.

Az Ítéletábra a támadott végzése kiemelkedő alapossgal vizsgálta, elemezte a vádlott hivatkozott személyi körülményeit, a sértettel való viszonyát, a vádlott személyiségszerkezetét, társadalmi beágyazódottságát és a vádbeli cselekményt megelőző eseménysort is, és mindezek alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben a szökés, elrejtőzés veszélyét mérséklő körülmények ezt a veszélyt nem oltják ki; ezért a személyes szabadságot érintő kényszerintézkedés alkalmazása továbbra is indokolt. A vádlott által hivatkozott személyi körülmények kétségkívül – még az ítéletábra végzésében elvégzett sokrétű értékelés tükrében is – jelentősek, és a szökési veszély ellenében hatnak, azonban az ezzel ellentétes irányba ható körülményekkel összevetve csak arra a következtetésre nyújtanak alapot, miszerint a fenti veszély kiküszöbölése a vádlott esetében a letartóztatásnál – lényegesen – enyhébb kényszerintézkedéssel is biztosítható; annak ellenére is, hogy életfogytig tartó szabadságvesztéssel is fenyegetett bűncselekmény esetében – általában – még kedvező személyi körülmények esetén is kizárólag a letartóztatás lehet alkalmas a szökés, elrejtőzés veszélyének kiküszöbölésére (EBH 2014.B.1.).

A hivatkozott személyi körülmények tükrében is meghatározó jelentősége van annak, hogy a vádlott ellen a hozzátartozója sérelmére elkövetett, többszörösen (három különböző okból) minősülő, emberi élet kioltását célzó bűncselekmény miatt folyik az eljárás. Ennek ellenében a fokozottabb társadalmi beágyazódottságára utaló személyi körülmények az enyhébb kényszerintézkedés alkalmazhatóságát – éppen jelentős nyomatékukra tekintettel – a jelen ügyben megalapozhatják, azonban a szökés, elrejtőzés veszélyét nem szüntetik meg. Ilyen fokú törvényi fenyegetettség, és a konkrét cselekmény – vád szerinti – egyedi, fent említett elkövetési körülményei ellenében azonban a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés teljes mellőzésére, illetve szabályainak további enyhítésére az eljárás jelen szakaszában nincs törvényes lehetőség.

A vádlottal szemben alkalmazott bűnügyi felügyelet szabályai szerint a vádlott személyi szabadsága korlátozottságának foka kisebb, és a vádlott méltányolható érdekeinek érvényre juttatása a bűnügyi felügyelet magatartási szabályainak alkalmankénti részleges feloldásával ezen túl is biztosítható. Ekként az időmúlásnak kisebb a kényszerintézkedés indokoltsága ellenében ható nyomatéka.

A Kúria rámutatott arra is, hogy a bűnügyi felügyelet szabályainak betartása önmagában a kényszerintézkedés indokoltságát nem közömbösíti. A bűnügyi felügyelet szabályainak a megszegéséhez fűz a törvény eljárásjogi [Be. 293. § (2)-(4) bekezdés] és – esetlegesen – anyagi jogi szankciókat [Btk. 283. § (2) bekezdés] is; betartása a vádlott kötelezettsége, ami önmagában nem hat vissza az alkalmazásának törvényi feltételeire.

A Debreceni Ítéletábra végzésében helytállóan fejtette ki azt is, hogy a bűnügyi felügyelet Magyarország teljes területére való kiterjesztése a jogintézményt kiüresítené, annak céljával, rendeltetésével ellentétes. A bűnügyi felügyelet célját az ítéletábra a támadott végzése 6. oldal első bekezdésében helyesen rögzítette; ebben nem szerepel a vádlott zavartalan mozgásának – ezen belül: munkavégzési lehetőségének – korlátlan biztosítása; a vádlott személyi körülményeinek változása – adott esetben, indítványra – a bűnügyi felügyelet részleges feloldásával és módosításával vehető figyelembe oly módon, hogy az a kényszerintézkedéssel elérni kívánt célokat ne veszélyeztettesse.

A vádlott fellebbezése kapcsán a Kúria az alábbiakra mutat rá.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága eljárásában a nemzeti hatóság által lefolytatott eljárást, avagy a folyamatban lévő nemzeti eljárás már lefolytatott részét vizsgálja. Az Emberi Jogok Európai Bírósága bármely ítéletének, vagy az eljárásban született egyezségnek nem lehet olyan értelmezése, miszerint egy folyamatban lévő ügyben, a nemzeti joghatóság alá tartozó kérdésben – jelen esetben a személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés okainak

fennállása kérdésében – a nemzetközi bíróság a jövőre vonatkozó, a hazai bíróságot kötelező döntést hozott volna, azaz a konkrét ügyben a kényszerintézkedés jövőbeni alkalmazhatóságáról véglegesen, a nemzeti bíróságot kötve döntött volna.

Az Ítélet tábla helyesen mutatott rá arra, hogy a letartóztatás esetében az óvadék letétele a letartóztatás helyébe lépő enyhébb kényszerintézkedés biztosítását szolgálja [Be. 285. § (3) bekezdés b) pont ba) alpont]; a hivatkozott törvényhely bb) alpontja ugyanis csak a bünygyi felügyelet megszüntetését teszi lehetővé – vagylagosan – enyhébb kényszerintézkedés vagy magatartási szabályok nélkül is. Arra viszont a vádlott hivatkozott helyesen, hogy bünygyi felügyelet esetén a vádlott mozgását nyomon követő technikai eszköz alkalmazása a Be. 283. § (1) bekezdése alapján csak lehetőség.

Ugyanakkor az elektronikus nyomkövető eszköz alkalmazása a szökés vagy elrejtőzés veszélyét nem küszöböli ki, csupán a lakhelyelhagyási tilalom vagy házi őrizet szabályai megtartása hatékony rendőri ellenőrzését, a szabályok megszegése esetén a gyors rendőri intézkedést biztosítja (BH 2014.268.). Ezért jelen ügyben annak alkalmazása – a fent kifejtett szempontok alapján – indokolt, egyúttal nem lehet indok sem a bünygyi felügyelet teljes megszüntetésére, sem szabályainak enyhítésére.

Ugyancsak a vádlott fellebbezése kapcsán kell utalni arra is, hogy a kényszerintézkedés indokoltságának felülvizsgálata iránti eljárásban a vád megalapozottságának vizsgálatára, illetve az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményének az értékelésére nem kerülhet sor, a kényszerintézkedés indokoltságának vizsgálata során az arról döntő bíróság nem alapíthat a bizonyítás várható eredményére. A vád tárgyát képező büncselekmény mibenléte, az abban leírt elkövetési magatartás és a vonatkozó büntetési tétele adott, mint ahogy tényszerű adatok állnak rendelkezésre a vádlott személyi körülményeire nézve is; a kényszerintézkedés indokoltságának vizsgálata mindezek értékelésén nem terjedhet túl.

Az Ítélet tábla tehát helyesen értékelte a bünygyi felügyelet mellett és ellenében ható személyi és tárgyi körülményeket, és azok alapján törvényesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben annak fenntartása – jelen formájában – továbbra is indokolt; következésképp a bünygyi felügyelet megszüntetésére nem kerülhet sor.

Megjegyzi a Kúria, hogy a Nyíregyházi Törvényszék a kényszerintézkedés jelen formáját elrendelő végzésével az óvadék letétele ellenében a vádlottal szemben bünygyi felügyeletet és távortartást rendelt el; végzésének rendelkező részében egyaránt szerepeltette a bünygyi felügyelet és a távortartás megjelölését, és az azokra vonatkozó magatartási szabályokat is.

Az Ítélet tábla – helyesen – kizárólag a bünygyi felügyelet fenntartásról határozott, ez azonban nem jelenti azt, hogy a vádlottra vonatkozó magatartási szabályokban változás történt volna. Valójában a bünygyi felügyelet és a távortartás két különböző, önálló személyi szabadságot korlátozó jogintézmény; előbbi tevőleges, utóbbi pedig tartózkodási kötelezettségeket ró a vádlott terhére. A bünygyi felügyelet alatt álló terhelt köteles meghatározott helyen tartózkodni és az előírt magatartási szabályokat megtartani, míg a távortartás hatálya alatt álló csak a tilalmazott magatartásoktól köteles tartózkodni. A bünygyi felügyelet mellett alkalmazott távortartás viszont nem önálló, értelemszerűen a bünygyi felügyelet jogi sorsát osztja; valójában a Be. 281. § (3) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy a bíróság a bünygyi felügyelet keretein belül rendeljen el tartalmilag a távortartás jogintézményének megfelelő magatartási szabályokat is. Jelen ügyben is erről van szó.

Közigazgatási ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Polgári ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Kiadja: A Kúria Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Iroda

Felelős szerkesztő: Dr. Pomeisl András József

Szerkesztőbizottság: Dr. Csóke Andrea, Dr. Kovács András, Dr. Molnár Gábor, Dr. Osztovits András

Munkatárs: Dr. Kiss Nikolett Zsuzsanna; Dr. Tancsik Annamária

Figyelem! A jelen hírlevélben közölt anyagok nem tekinthetők a Kúria hivatalos állásfoglalásának, hivatalos fordításnak illetve hivatalos közlésnek, csupán a tájékoztatást és figyelemfelkeltést célozzák, ezért azokra jogokat alapítani nem lehet.